

A SZÖVEZKEZET
BÁLPÁR
ARCZKÉPCSARNOKA

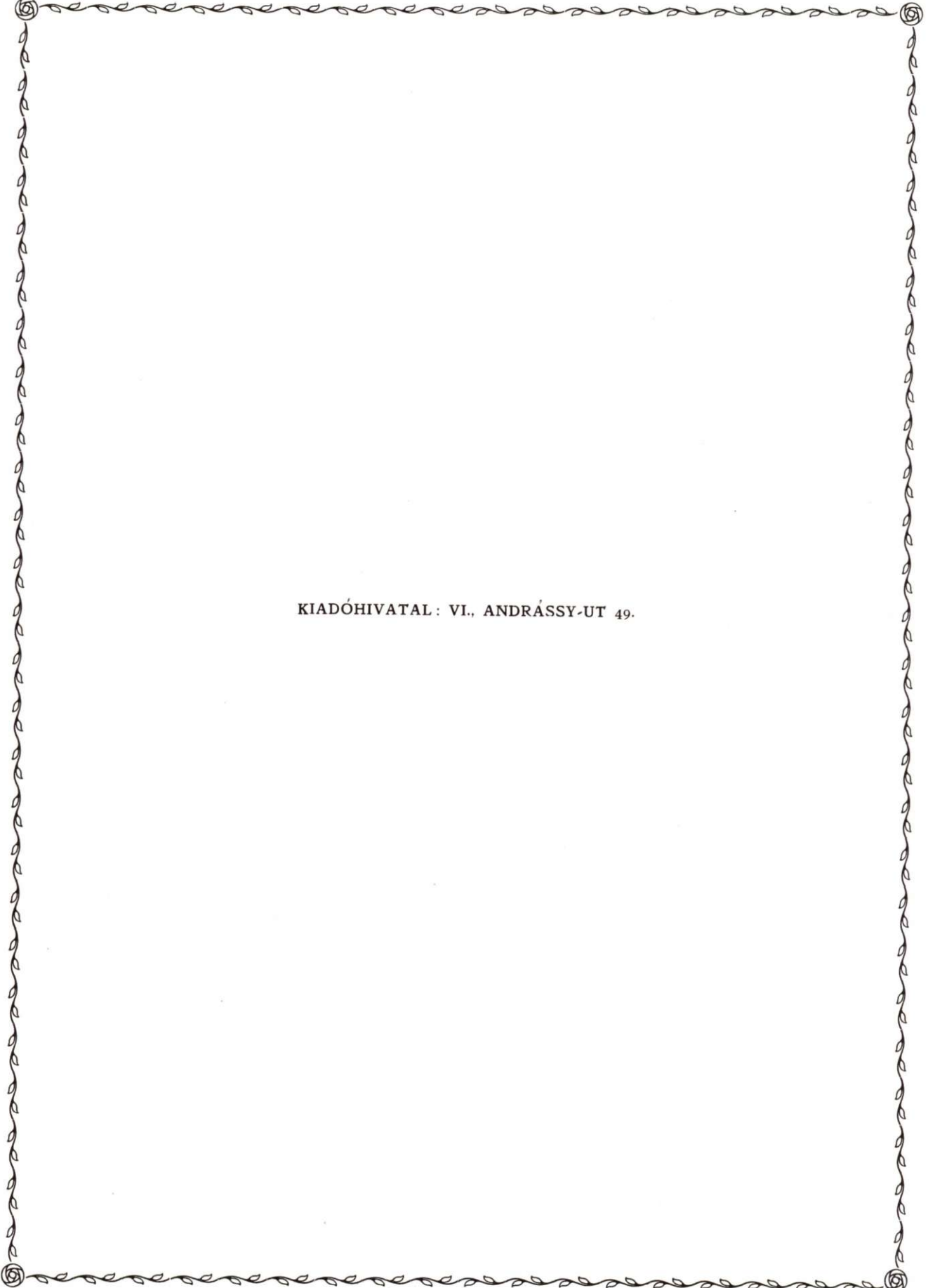

6794
E. 45. VIII

A SZÖVETKEZETT BALPÁRT
ARCKÉPCSARNOKA

KIADÓHIVATAL : VI., ANDRÁSSY-UT 49.

A SZÖVETKEZETT BALPÁRT ARCKÉPCSARNOKA

KOSSUTH FERENC AUTOGRAMMJÁVAL

ÉS

SZATMÁRI MÓR ELŐSZAVÁVAL

BUDAPEST, 1905

A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG KIADÁSA

24159

MINDEN JOG FENTARTVA.

RÉVAI ÉS SALAMON KÖNYVNYOMDÁJA

Budapest, VIII., Üllői-út 18. sz.

TARTALOM

	Oldal
Kossuth Ferenc autogrammja	IX
Előszó. Irta: Szatmári Mór	XI
Függetlenségi és 48-as párt	
	Oldal
Kossuth Ferenc	2
Apponyi Albert gróf	4
Thaly Kálmán	7
Justh Gyula	9
Szederkényi Nándor	11
Polónyi Géza	13
Barabás Béla	15
Gulner Gyula	17
Ugron Gábor	19
Zichy Jenő gróf	21
Tóth János	23
Batthyány Tivadar gróf	25
Holló Lajos	27
Sághy Gyula	29
Komjáthy Béla	30
Id. Madarász József	31
Bartha Miklós	33
Babó Mihály	34
Bakó József	35
Bakonyi Samu	36
Ballagi Aladár	37
Baross János	38
Barta Ödön	39
Bartal Ferenc	40
Batthyány József gróf	41
Bedőházy János	42
Benedek János	43
Benyovszky Móric gróf	44
Benyovszky Sándor gróf	45
Benyovszky Rezső gróf	46
Bernáth Béla	47
Bethlen István gróf	48
Berzsenyi Jenő	49
Bizony Ákos	50
Boda Vilmos	51
Bottlik József	52
Bozóky Árpád	53
Brázay Zoltán	54
Burgyán Aladár	55
Buza Barna	56
Chernel Gyula	57
Csányi Sándor	58
Csépán Géza	59
Désy Zoltán	60
Draskóczy László	61
Egry Béla	62
Eitner Zsigmond	64
Endrey Gyula	65
Faragó Antal	66
Farkasházy Zsigmond	67
Fábry Károly	68
Ferdinandy Béla	69
Ferenczy Géza	70
Fernbach Károly	71
Gál Sándor	72
Geréb János	73
Günther Antal	74
Gyapay Pál	76
Györgypál Domokos	77
Hammersberg László	78
Haviár Dániel	79
Hédervári Lehel	80
Hentaller Lajos	81
Hermán Ferenc	82

	Oldal		Oldal
Hilbert Károly	83	Miksa Imre	136
Hinléder Ernő	84	Molnár Albert	137
Hoitsy Pál	85	Molnár Ákos	138
Horthy Béla	86	Molnár Jenő	139
Horváth Gyula	87	Mukics Simon	140
Horváth József	88	Nagy Emil	141
Hrabovszky Guido	89	Nessi Pál	142
Illyés Bálint	90	Okolicsányi László	143
Inkey József báró	91	Olay Lajos	144
Jankovich Marcel	92	Papp Elek	145
Jeszzenszky Ferenc	93	Pap Zoltán	146
Kacs Kovács Géza	94	Pogány Lajos	148
Kapotsffy Jenő	95	Polczner Jenő	149
Kállay Lipót	96	Posgay Miklós	150
Kállay Tamás	97	Putnok Mór	151
Kállay Ubul	98	Rajk Aladár	152
Kálmán Rudolf	99	Rauchbauer Nándor	153
Kálosi József	100	Rákosi Viktor	154
Károlyi István gróf	101	Ráth Endre	156
Károlyi Mihály gróf	102	Rátkay László	157
Kecskeméti Ferenc	103	Rigó Ferenc	158
Kelemen Béla	104	Samassa János	159
Kelemen Samu	105	K. Schriffert József	160
Keller István	106	Smialovszky Valér	161
Kerese György	107	Somogyi Aladár	162
Kmety Károly	108	Sturmán György	163
Koller Tivadar	109	Sümegei Vilmos	164
Kovács Ernő	110	Szalay László	166
Kovács Gyula	111	Szappanos István	167
Krasznay Ferenc	113	Szatmári Mór	168
Kubik Béla	114	Szász József	169
Kubinyi Márton	115	Szász Zsombor	170
Kún Árpád	116	Szemere Huba	171
Kuszká István	117	Szentiványi Árpád	172
Lázár Pál	118	Szluha János	173
Laehne Hugó	119	Szunyog Mihály	174
Lengyel Zoltán	120	Teleki Arvéd gróf	175
Leszkay Gyula	121	Thaly László	177
Lovász Márton	122	Török Ferenc	178
Luby Béla	123	Uray Imre	179
Luby Géza	124	Uray Miklós	180
Lukáts Gyula	125	Vajay István	181
Madarász Imre	126	Varga Károly	182
Ifj. Madarász József	127	Várady Imre	183
Majthényi Ádám	128	Várady Károly	184
Makkay Zsigmond	129	Veress József	185
Malatinszky György	130	Vertán Endre	186
Marjay Péter	131	Világhy Gyula	187
Markos Gyula	132	Visontai Soma	188
Meczner Béla	133	Zakariás János	189
Meskó László	134	Zichy Miklós gróf	190
Mezőssy Béla	135	Zichy Vladimir gróf	191

	Oldal
Zlinszky István	192
Berecz Ábel	193
Hellebronth Géza	194
Misoga Sándor	195
Nagy Sándor	196
Steiner Ferenc	197
Szilágyi István	198
Balogh Mihály	199
Szluha István	199
Pallay Sándor	200

Néppárt

Zichy Aladár gróf	203
Rakovszky István	204
Kaas Ivor báró	205
Molnár János	207
Artim Mihály	208
Buzáth Ferenc	209
Csernoch János	210
Csizmazia Ferenc	211
Darányi Ferenc	212
Dömötör Mihály	213
Farkas József	214
Förster Ottó	215
Giesswein Sándor	216
Hencz Károly	217
Ajtics Horváth Dezső	218
Kovács Pál	219
Nyáry Béla	220
Simonyi-Semadam Sándor	221
Szabó István	222
Szkicsák Ferenc	223
Trubinyi János	224
Udvary Ferenc	225
Wildfeuer Károly	226
Zboray Miklós	227
Karácsonyi Sándor	228

Uj párt

Bánffy Dezső báró	231
Eötvös Károly	233
Wesselényi Miklós báró	235
Hock János	236

	Oldal
Bartha Ignác	238
Bene István	239
Dániel László	240
Gyárfás Endre	241
Szabó Kálmán	242
Szakáts Zoltán	243
Óvári Ferenc	244
Pisztóry Mór	246

Disszidensek

Andrássy Gyula gróf	251
Darányi Ignác	253
Wlassics Gyula	255
Bolgár Ferenc	257
Andrássy Géza gróf	258
Andrássy Sándor gróf	259
Batthány Lajos gróf	260
Bittó Dénes	261
Blaskovich Sándor	262
Erdődy Gyula gróf	263
Esterházy Mihály gróf	264
Hadik Béla gróf	265
Hadik János gróf	266
Mihalovics Endre	267
Návay Lajos	268
Salamon Géza	269
Semsey László	270
Szemere Miklós	271
Szilassy Zoltán	272
Dessewffy Emil gróf	273
Szontagh Andor	274
Teleki Pál gróf	275
Zanella Richárd	276
Sztáray Sándor gróf	277
Batthány Zsigmond gróf	278

Demokraták

Vázsonyi Vilmos	281
Leitner Adolf	283

Szocialisták

Mezőfi Vilmos	287
Achim L. András	288

Kossuth Ferenc urtól, a szövetséget balpárt vezérlőbizottsága és a függetlenségi és 48-as párt elnökétől e munka kiadója a következő sorokat kapta:

Budapest 1905 Május 26

Arra a kérdésre, hogy helyeslem-e azt ha ön a szövetséget pártokhoz tartozó országgyűlési képviselők aszkájait és életrajzát kiadja, valóban csak az lehet, hogy mi mindnyaján a közvélemény előtt szerepelvén, a közvéleménynek van joga irántunk érdeklődni, ha minket, érdeklődésére méltóknak tart.

A mennyiben a vállalkozás célja az, hogy a nemzeti ellenálló táborát megismerésére, e célú haradjának tekintem annyiból, hogy ezzel nekünk,

Kit a nagy nemzeti Gondolat erevény
erőköze vagyunk, határainkat, erőnket
emelheti. a jó irányban, abban,
hogy harcainkat öntetlenül és
teljes odaadással szolgáljuk.

Szerencsét kívánok tehát
az ön vállalkozásának, és a ha =
zárak azt, hogy az ön által meg
alkotott acélkiv. sorozatnak még
sokáig ne legyen vége; vagy
már kívánok, hogy aratnak a
tábor, kit a mi zarátkunk alá
sorakoznak, folyvást növekedjen!

tisztelettel

Köfűlth Ferenc

ELŐSZÓ.

Szivesen teszek eleget e könyv szerzői és kiadói részéről hozzám intézett annak a felszólításnak, hogy előszót irjak ehhez az érdekes könyvhöz. Megvallom, eleintén skrupulusaim voltak. Nem a könyvvel szemben, hanem magam iránt. Ugy gondoltam és mondtam is, hogy erre a feladatra találhatnak nevesebb, tekintélyesebb politikust akár mennyit. De a könyv szerzői és kiadói bennem nem annyira a politikust, mint inkább a hivatásszerű ujságirót keresték. Az ujságiróban, mesterségénél fogva, mely mindig az események éber figyelésével jár, kifejlődik akár milyen munka tartalmának őszintesége és becsületessége iránt a fogékonyság.

Nos, e könyv szerzői és kiadói főképp azért kértek föl engem az előszó megírására, hogy az én előszavam tanuságtétel legyen és lehessen az ő munkájuk őszintesége és becsületessége mellett.

Jó lélekkel megtehetem ezt a tanuságot. Megtehetem minden póz nélkül.

Ez a könyv, mely a magyar typografiának minden tekintetben becsületére való külső diszszel jelenik meg s magában foglalja a mostani szövetkezett ellenzék összes tagjainak pompásan sikerült arcképét és bár röviden, de gondosan megirt életrajzát, érdekes most, de bizonyára még érdekesebb lesz a jövőben. Mert nevezetes adalékul fog szolgálni mindenkor a magyar nemzet politikai életének egy csodálatosan érdekes és a nemzet fejlődési történetében fordulatot jelentő korszakához.

A magyar parlament ellenzéki pártjainak szövetkezését nagy események előzték meg, nagy események teremtették s ez a szövetkezés nagy eseményeket teremtett.

A nemzeties gondolatok és törekvések megvalósítására irányzott főséges küzdelemnek, a nemzeti jogokért lángoló hazafiság vérnélküli

alkotmányos harcainak sorompói közt egyesítette ez a szövetezés ugy-
szólván az egész magyar nemzeti társadalmat.

Bármiként alakuljanak is az események, bármi légyen is e küzde-
lemnek végső eredménye, bármiként ítéljen is valamikor e korszak
eseményeiről a történelem: egyet nem tagadhat meg. Azt, hogy ebben a
szövetezésben a tiszta és hamisítatlan magyar hazafiságnak főséges
szenvedelemmé fokozódott ereje nyilvánult meg. Azt, hogy a nemzet
alkotmányának, alkotmányos jogainak, szabadságainak veszedelme szóli-
totta és tömörítette egységes táborba az előbb még ellentétes csoportokba
szakadozott ellenzéki pártokat és ez a szövetezés támasztotta föl a magyar
nemzetben azt az erős önérzetet, mely létrehozta a január 26-iki válasz-
tások csodálatos eredményét. Irtózatossá kell ahhoz, hogy valaki
megtagadja e választási küzdelem korszakos nagybecsüségét, mert ez a
választás kétségtelenül az alkotmányára féltékeny, alkotmányát izzó szen-
vedélylyel szerető magyar nemzet öntudatra ébredéséről és bátor elszánt-
ságáról tesz tanuságot.

Mikor jött létre ez a szövetezés? Mi teremtette meg?

Létrejött 1904 november 18-án este ott a képviselőházban, mikor a
politikai elvakultság formasértésnek deklarált alakban elkövette a magyar
alkotmány ellen azt az ismeretes rettenetességet.

És létrehozta e rettenetesség hatása alatt a lelkekben rögtönösen
feltámadt az az erős hazafias elhatározás, hogy a magyar alkotmányt meg
kell védelmezni.

Ott és nyomban jött létre a parlament összes ellenzéki pártjainak
szövetezése. Létrejött, mert létre kellett jönnie. Ott és nyomban leom-
lottak az ellenzéki pártokat egymástól elkülönítő válaszfalak. Egy érzés
izzott, lobogott a lelkekben; egy gondolat tüzelte fel az elméket. A nemzet
alkotmányát közvetlenül fenyegető veszedelem kétségbeejtő érzése és
a nemzeti alkotmány megvédelmezésének lelkesítő, szentséges gon-
dolata.

A mi ezután történt, csak szentesítette a szövetezést és erősítette
a szövetezés belső hatalmát.

Szemére vetették ennek a szövetezésnek, hogy nem volt egységes
elvi alapja.

Már hogyan lett volna! Még pedig eszményiesen tiszta elvi alapja
volt és van most is.

Alapja volt a forrása, melyből született. Ez a forrás a nemzet
alkotmányának, alkotmányos jogainak a veszedelemtől való megvédel-

mezésére irányzott magasztos elhatározás. Minden egyéb eltörpült, megsemmisült ennek az elhatározásnak izzó tüzeben, mely összeforrasztotta a hazafi-lelkeket.

Azután jött december 13-ika, majd az elnapolások sora és végül a házfelosztatás. Valamennyi egy-egy kegyetlen ütés az alkotmányra; valamennyi egy-egy rettenetes kalapácsütés, mely alatt az ellenzéki pártok szövetségének ereje mindjobban megacélosodott.

És azután megindultak a nemzeti küzdelem bátor harcosai. Élükön azzal, a kit vezérül választottak. Azzal, a ki nemcsak nagy nevével, de politikai tulajdonságainál, államférfiúi hivatottságánál, szeplőtlenül tiszta karakterénél és lobogó hazafiságánál fogva is rátermett ily sulyos időkben, ily korszakos küzdelemben a vezéri szerepre: Kossuth Ferencsel. És mellette a többi jeles vezér, utána mind a többi harcos és valamennyi, lelkében hazafisággal, bátorsággal, hittel és elszántsággal.

Megindultak és bejárták az országot. És nyomukban kelt a lelkesedés áradatja. Hirdették az igazságot és a magyar nemzet lelke megnyílt az igazság előtt.

A hazafias szenvedelemmel összeforrott a nemzeti igazságokba vetett hit. Ez a hit erősítette meg a gyöngéket, ez a hit avatta hősöké a bátrakat.

November 18-ika tanúságot tett ennek a hitnek csodálatos erejéről, hódító hatalmáról.

Talán nem veszi tőlem senki szerénység számba, ha dicsőítvén ennek a nagyszerű küzdelemnek eredményét, a siker kivívásából osztályrészt juttatok a magyar sajtónak.

Ez röpitette el az ország minden részébe a hazafias kötelességteljesítés hevitő eszméit. Ez adott szárnyakat a gondolatoknak, ez vitte bele az események híresztelésével, riasztó szózataival az izzó lelkesedést a nemzeti organizmus összes vérereibe.

November 18-ika egy csapással megtörte a régi rendszert és parlamenti többséggé tette a szövetkezett ellenzéket.

A mi szerencsétlen közjogi helyzetünk mellett eshetett csak meg az, a mit sehol a világon nem tudnak jól megérteni, hogy a nagy parlamenti többségnek még mindig ellenzékben kell maradnia és nem veheti át az ország kormányzásának ügyét és feladatát. A mi szerencsétlen közjogi helyzetünk mellett lehetséges csak, hogy a nemzeti akarat nemcsak nem érvényesülhet nyomban, hanem hogy a nemzeti feltámadás után, mely az alkotmány védelmére kelt, ez az alkotmány még sulyosabb megpróbáltatás alá kerül.

A szövetkezett ellenzéknek tehát még mindig az a feladata, hogy megoltalmazza az alkotmányt. Ezt a nagy feladatot végzi is. Ugyanazzal a hittel, ugyanazzal az elszántsággal, ugyanazzal az önzetlen, hazafias lelkesedéssel, mely a szövetkezést létrehozta.

A nemzet akaratából immáron erős parlamenti többséggé lett szövetkezettnek vezéreit és összes tagjait mutatja be ez a könyv, írásban és képben.

Ismétlem, őszinte és becsületes munka. És van az alkotmányos nemzeti küzdelemben missziója is. Jelentős missziója. Alkalmas arra, hogy megismertetvén az ország minden részében, a nemzeti társadalom minden rétegében a szövetkezett parlamenti ellenzék vezéreit és összes tagjait, résztvegyen a nemzeti törekvések hódító munkájában.

És mert ezt hiszem, szívesen ajánlom is ezt a szép és érdekes könyvet.

Budapest, 1905 július 29.

SZATMÁRI MÓR.

FÜGGETLENSÉGI
ÉS
48-AS PÁRT

Közveth Ferenc

Mai és Társa felvétele.

KOSSUTH FERENC

Tavaly mult tiz esztendeje, hogy végigszállt a nagy gyászhir a hazán. Milliók könye, milliók zokogása kísérte utjában azt a vaskocsit, a melyik olasz ég alól magyar föld ölébe hozta haza pihenni a turini nagy száműzöttet.

A nagy bujdosó megtért utolsó utjáról s teteme nyugtot talált a lágyan ölelő anyaföldben, hogy gigászi lelke poraiból kikelve hirdesse a magyar szabadság szent igéit.

A nemzet, melynek lelkében egygyé vált Kossuth Lajos neve a hazaszeretet fogalmával, gyásza első perceitől fogva átruházta rajongó szeretetét a turini remete hazatért fiára.

Kossuth Ferencet, a mikor atya kihült tetemét hazakisérte, a nemzet intenzív erővel kifejezett akarata birta arra, hogy elfoglalja Kossuth Lajos történeti nevének örökét, letéteményese, inkarnációja legyen atya eszméinek.

És Kossuth Ferenc betöltötte misszióját. Elhagyta azt az országot, a melynek minden magyar ember lelkét örök időkig hálára kötelező vendégszeretete befogadta egész családját, a melyhez ifjusága emlékei, férfikora java, munkásságának eredményei, magas társadalmi pozíciója kötötték és visszatért a magyar földre. Bejárta a hazát, hogy közvetlenül ismerje meg nemzetét, s már politikai szereplésének legelső idejében fényesen igazolta, hogy a vezérszerepre nemcsak apjának félisteni öröke, hanem egyéniségének értéke, általános nagy tudása, államférfiúi képességei és gazdag tapasztalatai is praedestinálják.

De ha lettek volna olyanok még, a kik benne is Herbertet kerestek, mindent összezuzó cáfolatot kaptak a legutóbbi hónapokban, abban a győzelemben, a melynek nyomán most fakadoznak a függetlenség fájának virágai. Annak az emberfeletti munkának, mely az ellenzék példátlanul szilárd szövetségét megteremtette s a mely e szövetség dicsőséges csatáját megnyerte, sikeréből oroszlánrész illeti meg Kossuth Ferencet. Az ő poli-

तिकai tapintata, államférfiúi belátása, egyéniségének, képességeinek varázsa volt az a kapocs, a mely a közös eszme bajnokait együvé forrasztotta, s nagyrészt az ő fényes agitacionális képessége volt az az erő, a melyik a sikert kivívta.

Kossuth Ferenc 1841 november 16-án született, s már kilenc éves korában a hontalanság kenyerét ette. Tanulmányait a párisi és londoni egyetemeken végezte és már egyetemi hallgató korában pályadíjat nyert. Tanulmányai befejeztével, mint mérnök egyideig Angliában, majd Olaszországban a liguriai és susai vasut építésénél működött. Később a montenisi alagut furásában vett tevékeny részt, azután Genuában vasuti kormánybiztos volt. 1873-ban a casenai bányatársaság, majd pedig az Impresa Industria Italiana vezérigazgatója lett. Már ekkor Európa legkiválóbb mérnökei közé számították, 1877-ben pedig ő nyerte el a világ legnevesebb mérnökeivel szemben a nilusi acélhidak építését. Érdemeit az olasz kormány négy rendjellel és a commendatori címmel ismerte el.

Még Casenában 1876-ban vette nőül az előkelő angol családból származott Hoggins Emiliát, a kivel 1887-ig élt boldog házasságban.

A hatvanas években kiváló szerepet vitt a magyar emigráció mozgalmáiban és titkára volt a nemzeti igazgatóságnak. A magyarországi viszonyokkal már akkor behatóan megismerkedett, s a világsajtóban számos cikket írt a magyar ügy érdekében. Az alkotmányos élet helyreállta után már 1868-ban s később is megválasztották képviselőnek, de Kossuth a mandátumot nem fogadta el.

1895-ben — tehát már a hazatérte utáni esztendőben — a tapolcai kerület választotta be a parlamentbe, s a függetlenségi és 48-as pártnak ugyanekkor elnöke lett, majd pedig Cegléd városa küldötte egyhangulag a képviselőházba.

Mint pártvezért és politikust higgadság és komolyság jellemzik s páratlan népszerűségének kulcsa nagy nevének varázsán kívül szeretetreméltó, udvarias lényében és európai tudásában rejlik. Hervadhatatlan érdeme, hogy szavának, tettének nyomán a negyvennyolcas eszmék országszerte új erőre kaptak s hogy az 1905-i választások elsöpörték a közel negyven éven át megsontosodott rendszert. Megtörtént a lehetetlennek vélt, mesébe illő dolog: a király 1905 február 12-én a bécsi Burgban fogadta Kossuth Lajos nevének és eszméinek örökösét.

A bécsi törekvések bevehetetlennek hitt, legerősebb vára, a szabad-
elvűpárt, leomlott. És repedezik, dülőfélben van a többi bástyája is mind.

Le fognak omlani azok is sorra, s törmelékeik helyén épül fel a szabad, független Magyarország.

APPONYI ALBERT gróf

Régi regösök krónikás éneke száll árpádházi Szent László királyról, a daliáról, a ki fejnyire kiemelkedett serege közül, a ki nagy és nemes volt szavában, tetteiben, nagy és tiszta volt a lelkében.

Az utolsó huszonöt esztendő krónikásai, éjszakázó, fáradt ujságíró emberek is énekeket irnak az utókornak a magyar politika új Szent Lászlójáról. A ki táborából fejnyire kimagaslik, a kire — ha csodaszép hangja megcsendül — áhitattal figyel egy ország, mert nagy és nemes a szavában, tetteiben és a lelkében egyaránt. Irnak énekeket Apponyi Albertről.

Nagy a szavában. Talán a legnagyobb a ma élő szónokok között. Orgánuma ragyogó, tömör és mégis simulékony, kifejezései, meghatározásai választékosak és precizek, szókincse óriási. Beszédeinek szerkezete mindig művészi, tartalma gazdag, logikája kristálytiszt, előadásmódja előkelő és lelket megragadó.

Nagy a tetteiben. Egész politikai pályafutásán minden szava, cselekedete nagy kaliberű, finom itéletű, széles látkörű államférfiura vall, a ki a napi kérdések száz apró hinárja közül szeplőtlenül hozza ki a maga nemes, eszményi ideáljait. Pályája a magyar nemzet jövőjének képe. Bölcsője ott ringott a császárváros falai között, gyermekkorát aulikus levegőben élte át, ifjúsága első benyomásait osztrák jezsuita kolostorban nyerte és ma — közel a hatvan évhez — szűztiszta, lobogó lánggal a szívében küzd a magyar függetlenség örök, nagy eszméjéért.

Nagy és nemes a lelkében. A legtökéletesebb idealista, a kinek szeme előtt nem a mindennapi opportunizmus, hanem mindig a lényeg, a belső tartalom, a magasabb cél lebeg. Idealista, a kinek lelkében — mint egy finom lemezen — nyomot hágy minden nagy és szép emberi eszme, a ki, mikor a most megbukott kormányzás őt, a neki kényelmetlen magyar Cato-t, leszoritotta az aktív politika szinpadáról, nagy tudása, fényes elméje egész fegyverzetével szállott síkra az interparlamentáris konferenciákon az emberiség általános érdekeiért, nemzete igazaiért.

Élete folyását ismeri mindenki. Apponyi György gróf, udvari kancellár fia. Született 1846-ban május 29-én Bécsben. Középiskoláit Kalksburgban, egyetemi tanulmányait Bécsben és Pesten végezte. Tanulmányai befejeztével hosszabb külföldi utat tett, résztvett a szuezi csatorna megnyitásán is. Hazatérvén, első ízben 1872-ben a szentendrei kerület választotta be a parlamentbe. 1881 óta egészen a mai napig egyhuzamban a jászberényi kerületet képviseli, melyben az 1896. és az 1901. évi választásoknál csak heves küzdelem után győzhetett. Politikai pályája elején a Senyey-pártban foglalt helyet s már ekkor kivált szónoki képességével. Az egyesült ellenzék megalakultával ebbe a pártba lépett be s már itt a vezérek közé küzdötte fel magát; s midőn e párt 1887-ben a „Nemzeti párt“ nevet vette fel, 67-es alappal bár, de lelkében keresve a nemzeti állam kialakulásának feltételeit, vezéri székből hirdette azon nemzeti követelések nagy részét, a melyek ma is elengedhetetlen feltételei a parlament életképességének. Mikor Széll Kálmán a „jog, törvény, igazság“ hármas jelszavával a kormány élére állott, Apponyi új életet vélt kisarjadni az állami élet ugar mezején. Pártjával együtt csatlakozott a szabadelvű párthoz s az 1901-ben megalakult képviselőház elnöke lett. Akkor még megvalósíthatónak látta a nemzeti állameszmét 67-es alapon is. Azután a legutóbbi évek általánosan ismert eseményei következtek. Apponyi, kevéssel Tisza István kormányrajutása után belátja, hogy ő nem való a politikai Rozenkranzok és Guldensternek pártjába, elvbarátainak híven maradt részével kilép és feltámasztja halottaiból a nemzeti pártot. Majd elkövetkezik 1904. november 18-ika: az 1905-ik év ott találja Apponyit igazi helyén, a függetlenségi és 48-as pártban, levonván politikai multjának végső konzekvenciáit abban, hogy a miért élt és küzdött, azt csak a függetlenségi eszmék diadalra jutása hozhatja meg. Ez röviden parlamenti pályája.

A törvényhozáson kívüli működésével pedig ő tette hazájának a legnagyobb szolgálatot a mostan élő politikai generáció között. Ő világította meg a nyugati nemzetek előtt Magyarországnak közjogi helyzetét, országunk önállóságát, ő volt a külföldön legkiválóbb szószólója a magyar érdekeknek. Az interparlamentáris konferenciákon való szereplése — a melyek magyar csoportjának ő az elnöke — bámulatra ragadta a művelt nyugatot, ügyünknek számtalan barátot és jóakarót szerzett s legutóbbi amerikai útja valószínű diadalut volt. Szellemének fényét, csodás szónoki képességét, a melyet négy nyelven egyenlő tökéletességgel beszél, elismerik világszerte és a bámulat hangján beszél róla mindenki.

Apponyi Albert gróf valóságos belső titkos tanácsos, tagja a Kisfaludy-társaságnak és tiszteletbeli tagja az Akadémiának. Mensdorff-Pouilly Klótild grófnővel 1897 március 1-én kötött házasságából három gyermeke született.

A nemzetnek ma igazi vezérei: Kossuth és Apponyi. A legnagyobb történelmi névnek örököse és a legnemesebb államférfiu. Mindkettő egyforma képességre, érzésre, hazafiságra. Lélekben, gondolatban együvé forrtak a magyar függetlenség eszméjében.

A nemzet sorsa jó kezekbe van letéve.

THALY KÁLMÁN

Harcok írója. Hervadhatatlan érdemű történetíró, a kinek kutató elméje a magyar történelem legfényesebb lapjait, a Rákóczi-kor eseményeinek egész sorát fedte fel a nemzet előtt és hagyta örök időkre kincsül a magyar történettudományra. Írásait olvasva, odavándorol a lélek a kurucok harci dicsőségtől, szabadságszeretettől átítatott korára, tolla alatt megelevenedik egy darab ragyogó történet: felrobognak a brigádok, rikolt a töröksip és lengenek újra a Rákóczi Ferenc Szűzmáriás kornétái . . .

Béke szerzője. A ki mikor látta, hogy az elvetett mag jó talajba hullott, hogy nincsen zivatar, nincs jégeső többé, a mely a nemzeti eszmék életrekeltét elfojthassa, s hogy rövid időn elkövetkezik a függetlenség tavasza, belátta, hogy a kis magnak bántatlanul kell érlelődni, hogy gyümölcsöt hozhasson, és 1904 március 10-én megteremtette szavával a parlamenti békét. A tavasz, ime itt van, és jönni fog a gyümölcsstermő nyár is.

Thaly Kálmán a komárommegyei Csépen, 1839-ben született. Gimnáziumi tanulmányait Pozsonyban és Pápán végezte, azután pedig a magyarrá lett budapesti egyetemen jogi és bölcsészeti tárgyakat hallgatott.

Már igen fiatal korában foglalkozott szépirodalommal, később azonban egészen a magyar történet tanulmányozásának szentelte magát. 1860-ban

a Pesti Napló szerkesztőségének lett tagja Salamon Ferencel, Falkkal és Csengerivel együtt, 1864-ben pedig a pesti református gimnáziumban átvette Gyulai Pál magyar irodalmi tanszékét. Tanárkodása első évében írta meg és adta ki nagy történeti munkáját, „Bottyán János“-t, s ez idő óta a Rákóczi-korra vonatkozó munkáinak egész nagy sora látott napvilágot.

Az alkotmányos élet helyreálltával a honvédelmi miniszteriumba osztálytanácsossá nevezték ki, állásától azonban mint miniszteri tanácsos megvált, átvette a „Századok“ szerkesztését és a Történelmi Társaság titkára lett.

1878-ban Budapest IX. kerülete választotta meg függetlenségi képviselőnek. 1881-ben pedig Debrecen I. kerülete küldte a képviselőházba s azóta megszakítás nélkül ezt a kerületet képviseli.

A Magyar Tudományos Akadémiának rendes tagja, 1898 óta pedig a történelmi bizottság elnöke. Tagja ezenkívül a milánói és a turini akadémiáknak is. A Magyar Történelmi Társulatnak 1889-ben harmadelnökévé, 1894-ben pedig első alelnökévé választották.

Érdemeit a király a millenáris kiállítás lezajlása után, a melynek történelmi főcsoportjának alelnöke volt, legfelsőbb elismeréssel, 1901-ben pedig a párisi kiállítás magyar osztályának szervezéseért, főleg a „huszártérterem“ eszméjeért és létesítéseért, a Szent István-rend lovagkeresztjével méltányolta; az olasz király a Szent Móric-renddel, a török szultán pedig a Medsidje-rend csillagával tüntette ki. 1896-ban a kolozsvári egyetem a bölcsészeti tudományok tiszteletbeli doktorává, 1903-ban pedig Debrecen és 1904-ben Pozsony városa diszpolgárává választotta.

A törvényhozásban az ő indítványa volt az ország hét pontján a millenniumi emlékek felállítása, ő jelölte ki ezek helyét, ő szolgáltatta az eszméket és történelmi adatokat, valamint ő szövegezte meg az emlékiratokat is.

De ő fedezte fel 1889-ben Konstantinápolyban II. Rákóczi Ferenc hamvait is, az ő irodalma és parlamenti agitációjának köszönhető, hogy a képviselőház a szent hamvak hazahozatalát egyhangulag elhatározta. És ha majd a közel jövőben a rodostói nagy bujdosó porai magyar föld ölén lelnek pihenőhelyet, e nap nemzeti dicsőségének sugaraiból jókora kéve Thaly Kálmánt illeti meg.

Mint a szövetséget balpárt vezérlőbizottsága tagjának, s mint az országos függetlenségi és 48-as párt tiszteletbeli elnökének véleményét a király az idén a válság megoldási módjai felől meghallgatta, s ekkor Thaly különösen a magyar hadsereg létjogát fejtette ki történelmi alapokon a Felsőség előtt.

JUSTH GYULA

A magyar országgyűlés képviselőházának elnöke egyike az ellenzék legelőkelőbb vezérpolitikusainak. Politikai pályáját a függetlenség eszméihez való törhetlen ragaszkodás, magas nézőpont, kiváló judicium, mindig nobiles hang és feltétlen objektivitás jellemzik.

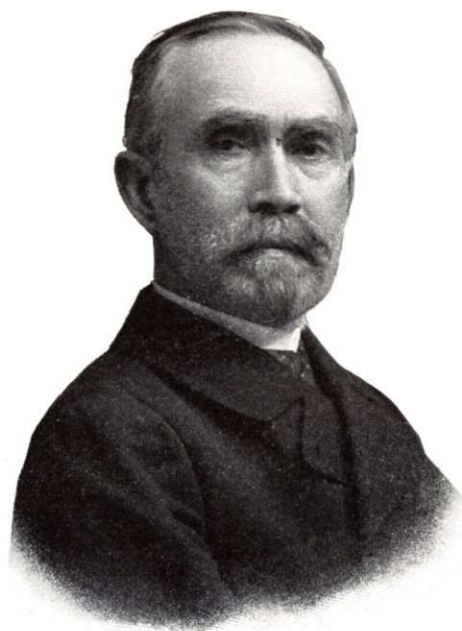
Necpálon, Turócmegyében született 1850 január 13-án. Jogi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte el. 1872-ben Békésmegye tiszteletbeli aljegyzője lett, 1874-ben aljegyzővé, 1876-ban pedig a békésgyulai járás főszolgabírójává választott. — A megyei szolgálatától 1879-ben

megvált s átvette Csanádmegyében tornyai jószága kezelését. Ez időtől kezdve kiváló részt vett Csanádvármegye társadalmi és politikai életében. Ő szervezte a megye függetlenségi és 48-as pártját s a törvényhatóság ellenzékének hosszabb ideig vezére volt.

Országgyűlési képviselővé 1884-ben választották meg első ízben Makón, s az 1887-iki országgyűlésen is a makói kerületet képviselte. 1892-ben Szolnokon választották meg, 1896-tól kezdve azonban minden országgyűlésen ismét Makó város mandátumával vett részt.

1890-ben a függetlenségi és 48-as párt alelnökévé választotta. 1891-ben a közigazgatás államosításáról szóló törvényjavaslat feletti vita alkalmával a vitarendező bizottságnak Justh Gyula volt az elnöke. 1893-ban párbaiban súlyosabb sebet kapott, s még az ágyat őrizte, a mikor pártja elnökké választotta. Az egyházpolitikai küzdelemben 1894 február 21-én tartott nagy beszéde egyike volt a magas színvonalú vita irányító hatású szónoklatainak. 1895 elején kilépett a régi függetlenségi pártkörből 35-öd magával, s a csakhamar félszáznál több tagot számláló új pártkör elnöke lett. A pártelnöki tisztet 1895 december haváig viselte, a mikor Kossuth Ferencnek engedte át helyét.

A képviselőház tanácskozásaiban mindenkor kiváló módon vett részt, és az ellenzék minden küzdelmében vezető szerepet vitt. Részt vett az interparlamentáris konferencián, tagja volt a millennium alkalmával a koronát és a koronázási jelvényeket vivő országgyűlési küldöttségnek. Nagy része volt az összeférhetlenségről szóló törvény megalkotásában és az 1898-iki obstrukcióban is elsőrangú szerepet vitt. Tagja a szövetkezett balpárt vezérőlbizottságának, a kinek véleményét a Tisza-kormány lemondása után a király is kikérte. A ház elnökévé 1905 február 20-án történt megválasztása a többségre jutott ellenzék diadalmas erőpróbája volt. Az elnöki széket tárgyilagos és hazafias hangú szép beszéddel foglalta el.

SZEDERKÉNYI NÁNDOR

A függetlenségi és 48-as párt alelnöke és a szövetkezett balpárt vezérőlbizottságának tagja, Eger város követe, a magyar politikai életnek régi és nagytekintélyű korifeusa.

Egerben, 1838-ban született.

A gimnáziumot szülővárosában, a jogot pedig a budapesti egyetemen végezte. Egyetemi évei alatt hirlapírással is foglalkozott, 1862-ben pedig megalapította és szerkesztette a „Mátra“ című politikai ujságot.

Az alkotmányos élet helyreállta után Hevesmegye jegyzője lett, 1869-ben azonban, mikor e megye határozatban követelte az ország teljes függetlenségének visszaállítását és Ausztriával való minden közösség megszakítását, a királybiztosság felfüggesztette állásától és felségsértési pert indított ellene, a mely perben egy esztendeig állott vizsgálat alatt. 1871-ben párbaja volt, melyben ellenfele elesett és Szederkényi három havi fogságra ítéltetett.

Képviselővé 1873-ban Dunapatajon választották meg először. Egy évre rá átvette a függetlenségi párt lapjának, a Magyar Ujságnak szerkesztését, s azt a lapnak az Egyetértéssel való egyesüléséig szerkesztette.

1878-ban szülővárosa, Eger adott képviselői megbízatást neki, s azóta, az egy 1896-iki országgyűlést kivéve, a mikor Lukács pénzügyminiszterrel szemben kisebbségben maradt, állandóan az egri választókerületet képviseli.

Az 1887-iki országgyűlés utolsó ülészakájában Ugron Gáborral kivált a függetlenségi pártból, s az Ugron-pártnak, a mely különben hivatalosan a Szederkényi Nándor elnöke alatt álló függetlenségi 48-as pártnak nevezte magát, elnöke volt mindaddig, a míg e párt az idején beleolvadt az országos függetlenségi és 48-as pártba.

Az 1903-iki nagy obstrukciónak Szederkényi Nándor egyik legtevékenyebb szereplője és főmozgatója volt. A vezetése alatt álló párttal együtt ő obstruált legtovább és csak 1904 március 10-én szüntette meg a rendkívüli fegyverekkel való harcot.

POLÓNYI GÉZA

A képviselőház ellenzéki harcainak régideje egyik vezéralakja, nagytudású és tapasztalatu politikus, kitünő jogász, jeles szónok és egyike a leghirnevesebb magyar ügyvédeknek.

A bars megyei Zsitvakenéz községben született 1848 április 3-án. Gimnáziumi tanulmányait Esztergomban, Komáromban, Nyitrán, Pozsonyban és Győrött, egyetemi tanulmányait pedig a pozsonyi jogakadémián és a budapesti egyetemen elvégezve, miután közben önkéntesi évét Pólában a haditengerészetnél leszolgálta, ügyvédi oklevelet szerzett és 1872 óta a fővárosban folytat virágzó gyakorlatot. Tagja a székesfőváros törvényhatóságának és a jogügyi, pénzügyi és középítészeti bizottságoknak, s mint a belvárosi „Saskör“ vezérfője, nagy befolyásu szerepet visz Budapest közügyeinek intézésében és szocialis életének irányításában. Ifjabb éveiben hirlapírással is sikerrel foglalkozott és egy ideig szerkesztette a „Nemzeti Ujság“-ot.

A parlamentben először 1881-ben foglalt helyet, mint Szolnok város képviselője. Az 1884-iki országgyűlésnek nem volt tagja, de már 1886-ban

Németujváron, 1887-ben, 1892-ben és 1896-ban pedig Hajduszoboszlón választották meg mindenkor a függetlenségi lobogóra irt elvek alapján. 1901-ben Szoboszlón ugyancsak függetlenségi párti ellenféllel szemben kisebbségben maradt és csak 1903 április havában időközi választáson a kézdívásárhelyi kerület mandátumával jutott be ismét a Házba. Ezt a kerületet képviseli a most folyó országgyűlésen is.

Ujabb politikai szerepléséből különösen az 1903/904-iki nagy ellenzéki harcban való tevékeny részvétele tűnik ki. Széll Kálmán bukása után a függetlenségi párt nevében ő tárgyalta a kormányval az ujoncjavaslat visszavonása dolgában.

Nagy kaliberű agitációs képessége és fáradhatatlan munkássága sokkal járult hozzá az idei évi választások ellenzéki diadalához is.

A függetlenségi és 48-as pártnak egyik alelnöke, a szövetkezett balpárt vezérőlbizottságának tagja és a képviselőházban elnöke az V. bírálóbizottságnak.

BARABÁS BÉLA

A függetlenségi és 48-as párt alelnöke és a szövetkezett ellenzék vezérlőbizottságának tagja. A magyar ellenzék egyik legtemperamentumosabb, nagystilű szónoka, kiváló közjogász és radikális parlamenti politikus. Aradon, 1855 december 12-én született. Ugyanitt és Nagyszébenben, valamint Kolozsvárt végezte középiskoláit, a jogot pedig a budapesti egyetemen hallgatta, a hol vezetőszerpet vitt az ifjusági életben, s elnöke volt az egyetemi olvasókörmek.

Egyetemi tanulmányai befejeztével Aradmegye szolgálatába lépett, mint tiszteletbeli megyei aljegyző, később pedig árvaszéki irattáros lett. Közigazgatási pályájától 1883-ban megvált, s négy évvel később Aradon ügyvédi irodát nyitott, a melyet csakhamar tömegesen keresett fel a város és környékének ügyes-bajos népe.

Nagy népszerűségét növelte kiváló közéleti szereplése.

Mint a törvényhatósági bizottság tagja, zászlóvivője volt a megye ellenzékének és tevékeny része van az aradi vértanúk kivégzésének helyén emelt emlék létesítésében is.

A képviselőházba első ízben 1892-ben a gyomai kerület küldötte fel függetlenségi és 48-as programmal s ezt a kerületet három cikluson át, 1901-ig képviselte. 1901-ben újból Gyomán és Nagyváradon választották meg, az utóbbi helyen Tisza Kálmánt buktatta ki a képviselőségből. Barabás akkor a nagyváradi mandátumot tartotta meg. Ez a győzelme a Tisza-dinasztia legerősebb várában országszerte nagy feltűnést keltett nem csak azért, mert ez alkalommal vesztette el politikai talaját a „generális“, hanem azért is, mert főleg az önállóságának tudatára ébredt és járószalagját széttépett nagyváradi köztisztviselői kar szavazatainak volt köszönhető. Az 1905. évi általános választásoknál ismét két kerület tisztelte meg bizalmával: az aradi és a váci. Most szülővárosának képviselőjét fogadta el.

Barabás Béla képviselőségének egész idején törhetetlen hive volt a függetlenség eszméjének és nagy debatteri rátermettségével, agitációs képességével egyik legnépszerűbb és előkelő helyet elfoglaló politikusává lett a magyar képviselőház ellenzékének.

GULNER GYULA

A függetlenségi és 48-as párt alelnöke, előkelő helyet elfoglaló, kiváló politikus, a koalíció vezérlőbizottságának egyik oszlopa és a Háznak rövid megszakítással harminchárom év óta tagja.

A fejérmegyei Vaálon, 1842-ben született s tanulmányai végeztével a közigazgatás szolgálatába állott. Képviselővé, mint Pestvármegye főjegyzőjét legelső ízben 1872-ben választották meg, s ekkor a balközéphez csatlakozott. A fuzió alkalmával belépett a kormánypártba, de már 1876-ban az akkori független szabadelvűpártnak lett tagja, 1878-ban pedig az egyesült ellenzék programjával nyert mandátumot. A következő cikluson nem volt tagja az országgyűlésnek, míg 1884-ben Monoron újból megválasztották. A monori kerületet 1896-ig képviselte. Ekkor a nemzeti párt elvei alapján Abonyban választották meg s azóta folyton ennek a kerületnek a képviselője. Politikai pályafutásán mindenkor egyik legbensőbb

és leglelkesebb hive volt Apponyi Albert grófnak. Vele együtt lépett be 1899-ben a szabadelvűpártba is. Három éven keresztül belügyminiszteriumi államtitkár volt, s a király érdemei elismeréséül a Lipót-rend középkeresztjével tüntette ki. 1903 novemberében a nemzeti párt újbóli megalakulásakor lemondott állásáról és a nemzeti párt elnöke lett, majd pedig az idei ujév után vezérével, Apponyival belépett a függetlenségi és 48-as pártba és mint e párt hive nyert egyhangu választással Abonyban újra mandátumot.

A képviselőház megalakulásakor az egyik bíráló-bizottságnak és az állandó igazoló-bizottságnak elnökévé választott.

UGRON GÁBOR

A képviselőháznak legtemperamentumosabb, Apponyival és Eötvössel együtt talán legnagyobb tehetségű szónoka, a szövetkezett balpárt vezérlőbizottságának tagja és a szilágysomlyói kerület egyhangulag megválasztott képviselője. Udvarhelymegyében, Szombatfalván született 1847-ben; középiskoláit Székelyudvarhelyen, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten és Bécsben végezte. Miután letette az államvizsgákat és a bírói vizsgát, 1869-ben önkéntesi évét szolgálta le. Már jogász korában szerkesztett egy politikai élcslapot s tanulmányai befejezte után is nagyrészt az irodalomnak élt egész 1871-ig, a mikor a francia köztársaságnak ajánlotta fel kardját. Franciaországon kívül küzdött Olaszország szabadságáért is Garibaldi Ricciotti táborában, majd újból Párisba tért vissza és a Commune alatt levelekkel tudósította az „Ellenőr“-t. A Commune lezajlása után Angolországba utazott. Innét tért haza 1872-ben s még ez évben Udvarhelyszék képviselővé választotta. Az 1882-iki országgyűlésen Kolozsvár II. kerületének mandátumával jött a képviselőházba, 1884-ben Marosvásárhely I. kerületét, 1887-ben pedig Kecskemét I. kerületét képviselte. Az 1887-iki országgyűlés vége felé tizenhét képviselővel együtt kivált a függetlenségi pártból és megalakította a nevérol elnevezett 48-as pártot. Ugyanekkor pártjával megobstruálta a kétszakaszos Szapáry-féle közigazgatási törvény-

javaslatot s ez időbe esik első szereplése a delegációban is. 1892-ben újból megválasztották Kecskeméten, de Szatmáron is mandátumot nyervén, ez utóbbi megbízást tartotta meg. Az egyházpolitikai vitában hevesen ellenezte a házasságkötés kötelező polgári formáját pártjával együtt. Az 1896-iki választásoknál kisebbségben maradt s csak 1899-ben került be ismét a képviselőházba a szilágysomlyói kerület egyhangú választásával. Ugyancsak egyhangulag választotta meg e kerület, jóllehet nem akart mandátumot vállalni, 1901-ben és az idei évben is.

Az utóbbi években politikai szerepléséből kivált a delegációban a hármasszövetség felett tartott kemény kritikája és bizalmatlansági nyilatkozata a közös miniszteriumok iránt. Az 1903-iki nagy obstrukciónak egyik főszereplője volt, hevesen támadta a kormányt. Ő és pártja obstruált legtovább s csak 1904 március 10-én, Thaly Kálmán ismeretes békeszerző felszólalása után szüntette meg.

Mint politikus, radikális függetlenségi s mint szónok egyike a legnagyobbaknak. Beszédeit csodálatos folyékonyág, súlyos érvelés és tüzes, szép gondolatok jellemzik.

ZICHY JENŐ gróf

Évtizedek óta, ha Magyarországon a kultúra, ipar, nemzetgazdaság terén eszme vagy terv merül fel, teljesen bizonyos, hogy e terv kivitelénél Zichy Jenő gróf nevével találkozunk. Hosszu idő óta nem volt az országban kulturális vagy gazdasági mozgalom, a melyben az óriási agilitásu és szervező talentumu grófnak oroszlánrésze ne lett volna.

Szentmihályon, 1837 július 5-én született. Miután jogi tanulmányait a külföldön, Németországban befejezte, hazatért és már 1861-ben Bodajkon képviselővé választották. Ez időtől fogva rövid megszakítással (1876—1879) állandóan tagja a képviselőháznak, mint a bodajki, élesdi, székesfejérvári, budapest-belvárosi, bobrói, ipolysági, majd pedig ismét a székesfejérvári kerület képviselője.

Közéleti és társadalmi működésében az első határkö 1868 volt, a mikor miután Angolországban a csatornázást és vízépítézetet s ennek nemzetgazdasági előnyeit behatóan tanulmányozta, felvette a nagymagyar-alföldi csatorna tervét s e tervet irodalmilag is portálta. E terv ugyan nem jött létre, de eszméje ma is foglalkoztatja az illetékes köröket s kétségkívül csak idő kérdése, hogy valóra váljon. A csatornázás eszméje

körüli fáradozásaiért Zichy Jenőnek Szeged és Szabadka városok diszpolgársága volt jutalma.

Székesfehérvár városának fölvirágzása nagyrészt Zichy érdeme. Az ő iniciatívája a Vörösmarty-szobor és az állandó színház s ő rendezte az 1879-iki székesfehérvári kiállítást is. E város a kiállítás után szintén diszpolgárává választotta. Ő Felsége pedig a Lipót-rend középkeresztjével tüntette ki. Az Országos Iparegyesület 1880-ban elnökévé választotta, 1885-ben pedig megkapta a valóságos belső titkos tanácsosi címet. 1885-ben másodelnöke volt az országos kiállításnak s ez alkalommal az I. osztályu vaskorona-renddel diszította fel a király. A magyar ipar felvirágoztatásában és mint az elsőfoku ipariskolák szervezője, az iparoktatás fejlesztésében oly nagy érdemeket szerzett, hogy a köznyelv szelvében csak az „ipargróf“ diszitó jelzővel illette.

De kiváló és felejthetetlen érdemei vannak a magyar faj eredetének és a magyarok ázsiai őshazájának felkutatása körül is. E célból többször tett nagy kaukázusi és keletázsiai utat, legutóbb 1898-ban, a mikor Pekingben át tért vissza Magyarországra s visszatértekor Budapest közönsége lelkes ovációkkal fogadta. És bár utjának voltaképeni célját nem is érthette el, de mindenesetre sokkal közelebb hozta a kérdés tudományos megoldását és utazásának egyéb nagyfontosságú geografiai és néprajzi eredményei is voltak, a melyekről díszes könyvekben számolt be. Ázsiából hozott műkincseit pedig külön kis palotát elfoglaló muzeumban gyűjtötte össze. Kutatásainak nagy jelentőségét elismerte az Akadémia is, mikor 1899 május 5-én tiszteletbeli tagjává választotta. Az 1900. évi párisi kiállítás magyar osztályának egyik elnöke volt. Elnöke a műemlékek országos bizottságának is.

A szabadelvűpártból még 1903-ban kilépett, előbb pártonkivüli volt, majd pedig a függetlenségi és 48-as párthoz csatlakozott, a melynek programjával az idejében ismét Székesfehérvár mandátumát nyerte el. Tagja a szövötkezett balpárt vezérő-bizottságának.

TÓTH JÁNOS

A képviselőház háznagya, a szövetkezett balpárt vezérlőbizottságának tagja, függetlenségi és 48-as párt ügyvivő alelnöke, a kinek az idei diadalmas választások és a nagyra növekedett új függetlenségi párt szervezésében hatalmas érdemei vannak.

Turkevén született 1864-ben, régi nemesi családból. A gimnáziumot elvégezván, a budapesti egyetemen jogot hallgatott s miután tanulmányait befejezte és önkéntesi évét leszolgálva, a 4. sz. cs. és kir. huszárezredben tartalékos hadnagyi címet nyert, átvette birtoka kezelését.

Jász-Nagykun-Szolnokmegye közéletében kezdettől jelentős és kiváló szerepet vitt s mint a heves-nagykunsági ev. ref. egyházmegye gondnoka, tevékeny része van egyházi ügyeinek vezetésében is.

Képviselővé első ízben 1892-ben, 28 éves korában választották meg Mezőtúron s azóta minden országgyűlésen a mezőturi kerületet képviseli.

Az ellenzék első obstrukciója idején 1899-ben tagja és jegyzője volt a pártközi békéltető-bizottságnak, a következő ülészakon pedig a ház egyik jegyzőjévé választották. 1901-ben a függetlenségi és 48-as párt gazdája, majd pedig ügyvezető alelnöke lett s a függetlenségi párt egységének megteremtésében főszerepe volt. A plenum előtt sokszor beszélt nagy sikerrel, rendszerint a véderőt érintő kérdésekben s legtöbbször mint pártjának hivatalos szónoka.

Ez év elején a diadalt aratott ellenzék a háznagyi tisztséggel ruházta fel s mint a koalizált pártok vezérpolitikusa, a válság megoldása felől véleményét a király előtt is kifejtette.

BATTHYÁNY TIVADAR gróf

Egyike azoknak a magyar főuraknak, a kiknek lelkében legmélyebb gyökeret vertek a nemzeti törekvések. A függetlenségi párt egyik szervező talentuma, a szövetkezett balpárt vezérlőbizottságának agilis tagja. Zalaszentgróton született 1859 február 23-án Batthyány Zsigmond gróf és Erdődy Johanna grófnő fiául. Középiskoláit Kalocsán és Fiumében végezte el, azután pedig a fiumei tengerészeti akadémia hallgatója lett. Iskoláit elvégezvén, a „Dandolo” hajón tett tanulmányutat Afrikába és Amerikába, majd pedig a „Habsburg” fedélzetén bejárta a kisázsiai partokat. 1879-ben tett tengerészeti vizsgát, s egyideig az „Andreas Hofer” yachton tett szolgálatot, később pedig mint Sterneck admirális segédtszije a „Novara” hadihajón szolgált. 1881-ben letette a hosszujáratu kereskedelmi tengerészkapitányi vizsgát s a következő évben a fiumei dokkok főfelügyelőjévé nevezték ki, majd pedig miniszteri titkári ranggal belépett a kereskedelemügyi miniszteriumba s ott az ujonan szervezett tengerészeti osztály előadója lett. Az államszolgálatból 1890-ben vált meg.

Azóta élénk tevékenységet fejt ki a társadalmi és közéletben. Az egyetlen magyar főur, a ki tengeri hajók tulajdonosa és tengeri kereskedelmet üz. Az irodalomban számos közgazdasági és tengerészeti cikkel szerepelt. Igazgatósági tagja volt az „Adria” magyar tengerhajózási vállala-

latnak s az 1868-iki országos kiállításon a tengerészeti csoport zsűrijének előadója, az ezredéves kiállításon pedig a közlekedési és tengerészeti csoportok elnöke és a bíráló-bizottságnak is tagja volt, császári és királyi kamarás.

Képviselővé első ízben 1892-ben választotta meg Fiume városa a szabadelvűpárt programjával. 1896-ban ugyancsak Fiumében, 1901-ben pedig, valamint az idén is, a zurányi kerületben nyert mandátumot. Az elmúlt országgyűlésen szövívője volt a köztisztviselők helyzetének javítását célzó törekvéseknek. 1903-ban Apponyi Alberttel együtt elhagyta a szabadelvűpártot s ez év elején pedig belépett a függetlenségi és 48-as pártba. A képviselőház most folyó tanácskozásaiban, különösen mint a Ház feliratának előadója keltett feltűnést.

HOLLÓ LAJOS

A függetlenségi és 48-as pártnak egyik legagilisabb, legrokonszenvesebb tagja. Kora ifjúságától fogva tevékeny szerepet visz a magyar politikai életben, s már egyetemi hallgató korában a budapesti egyetemi ifjuság egyik vezére volt.

Kiskunfélegyházán 1859-ben született. Mint jogász, elnöke volt az egyetemi olvasókörnek. Főiskolai tanulmányai befejeztével 1885-ben Kunfélegyházán ügyvédi irodát nyitott, majd megindította és szerkesztette 1887-ig a „Félegyházi Hírlap“-ot.

1887-ben Félegyháza város képviselőjének választotta és népszerű voltának élénk bizonyossága, hogy ez időtől kezdve mind a négy választáson ez a város adott mandátumot neki.

1890-ben közigazgatási tanulmányutra indult s bejárta egész Közép-Európát.

Utjának tanulságait 1891-ben adta ki „A közigazgatás rendezéséről“ irt nagyobb művében. Két évre rá pedig megalapította a „Magyarország“ politikai napilapot, a melynek most is főszerkesztője, s a melynek hasábjain azóta nap-nap mellett kiváló publicisztikai tevékenységet fejt ki.

A parlamentben egyike a függetlenségi eszmék legkitűnőbb harcosainak, s az utolsó évek nagy nemzeti küzdelmeiben egyéniségének sulya és népszerűsége nagyban megnövekedett. Tagja a szövetkezet balpárt és az egyesült ellenzék vezérlőbizottságának.

SÁGHY GYULA

A magyar jogászvilágnak ez a kiváló tagja 1844 május 8-án született a borsodmegyei Edelény községben. A gimnáziumot Egerben és Esztergomban, a jogot pedig a budapesti és heidelbergi egyetemeken végezte el és 1866-ban ügyvédi oklevelet szerzett. Már két évvel később, alig huszonnégy éves korában a győri jogakadémia rendes tanárává neveztetett ki, míg 1870-ben a budapesti egyetemen rendkívüli, 1872-ben pedig rendes tanár lett.

A jog- és államtudományok irodalmában sok és kiváló munka élén szerepel SÁghy Gyula neve, ezek közül a „Római ösalkotmány“-ról és a „Kötelmi jog“-ról írottak a nevezetesebbek.

Országgyűlési képviselővé először 1884-ben a dunaszerdahelyi kerületben választották meg. A következő cikluson nem volt a Ház tagja, míg 1892-ben, 1896-ban, 1901-ben, valamint az idén is a somorjai kerület mandátumát nyerte el.

Mint a régi nemzeti párt tagja, 1899-ben a fuzió alkalmával ő is belépett a szabadelvűpártba, de 1903 decemberében követte Apponyit az újra megalakult nemzeti pártba, ez év elején pedig már mint a függetlenségi és 48-as párt tagja nyert mandátumot.

Tagja a szövetséget balpárt vezérlőbizottságának. 1901-ben a király az udvari tanácsosi címmel tüntette ki.

KOMJÁTHY BÉLA

A szabolcsmegyei Karászon született 1847 június 24-én. Jogi tanulmányai befejeztével Szabolcsvármegye tiszteletbeli aljegyzőjévé neveztetett ki, majd pedig ügyvédi oklevelet szerzett és 1868-ban a fővárosban nyitott ügyvédi irodát. 1897 óta gondnoka az ungi ev. ref. egyházmegyének.

Képviselővé először 1875-ben választották meg Kunszentmártonban, az 1884-iki országgyűlésre pedig időközi választáson a karcagi választókerület mandátumát nyerte el.

1887-ben két helyen is megválasztották: Karcagon és Cegléden, ez utóbbi helyen heves küzdelem után Verhovay Gyulával szemben. Ekkor a ceglédi megbízólevelet tartotta meg, míg 1892-ben a somlyóvásárhelyi, 1896-tól kezdve pedig a nagykaposi kerületet képviselte a parlamentben, s ugyanitt választatott meg a most folyó országgyűlésre is.

Kiváló tagja és leginkább pénzügyi és gazdasági kérdésekben a ház plenuma előtt szónoka az országos függetlenségi és 48-as pártnak és tagja a szövetkezett balpárt vezérlőbizottságának is.

Id. MADARÁSZ JÓZSEF

A magyar képviselőház ősz Nesztora, a kilencven éves agg, a ki szívében szüzi tisztán őrizte meg a szabadság eszméiért való lelkesedést, a ki ma ép oly ifju lélekkel, fiatal hévvel küzd a haza függetlenségeért, mint hetvenöt évvel ezelőtt, pályája kezdetén.

A legkurucabb öreg magyar, közéletünk mindenektől tisztelt és becézett alakja 1814-ben született a somogymegyei Kisfaludon. Fivére a szabadságharcban kiváló szerepet vitt Madarász Lászlónak, s az 1848/49 szent küzdelmének történetébe ő maga is belevéste nevét. Már az 1832-iki országgyűlésen alig 18 éves ifju korában a sárkereszturi kerület képviselőjében távollévők követe volt s azóta ezt a hozzá példátlan szeretettel ragaszkodó kerületet a magyar országgyűlésen más nem képviselte. Az 1848-iki országgyűlésen egyik vezéralakja volt a radikálisoknak s követte a kormányt Debrecenbe is. Világos után, a mikor a magyar szabadság napja lehanyatlott, elfogták Madarász Józsefet is és Kufsteinba vitték, a hol hét esztendei rabságot szenvedett.

1861-ben és 1866-ban ujból tagja volt az országgyűlésnek s radikális hitvallásából folyólag tiltakozott Ausztriával való minden közösség ellen, sőt hatodmagával a király megkoronázását is törvénytelennek jelentette ki. Az alkotmányos élet helyreállta óta részt vett minden országgyűlésen,

mindenkor Sárkereszturt képviselve, és törhetetlen hűséggel harcol szélső radikálisabb függetlenségi meggyőződéseért, küzdve különösen a magyar nyelvnek idegen salaktól való megtisztításaért. 1899-ben, mikor a Ház elnöksége leköszönt, két hóig mint korelnök vezette a tanácskozást, az országgyűlést pedig az idei évben immár ötödször nyitotta meg a korelnöki székből. Élénk emlékezetben él még az elnöki székből mondott sujtó ítélete a november 13-iki erőszakra és annak részeseire.

Tavaly ülte meg kilencvenedik születése napját s akkor az agg honatyát az egész ország szeretete ölelte át avval a tántorithatlan hűségű magyar kerülettel együtt, a melynek választói hetvenkét esztendeje egygyéforrtak követükkel a függetlenség nagy eszméjében.

BARTHA MIKLÓS

E kiváló publicista, jeles tollu újságíró és kitűnő szónok 1848-ban született. Középiskoláit a székelyudvarhelyi és nagyszebeni gimnáziumokban, a jogot pedig Budapesten elvégezvén, közszolgálatba lépett, s 1872-ben Udvarhelymegye első aljegyzője lett. A képviselőháznak már 1872-ben tagja volt és 1875-ben egyike volt a függetlenségi párt megalakítóinak. Öt esztendővel később megalapította a Kolozsvárt megjelenő „Ellenzéket“. Nagy port vert fel 1880-ban két katonatiszttel való afférje, a kik szobájában orvul megtámadták és összekaszabolták. Ebben az ügyben való magatartásával annyira megnyerte a közbizalmat, hogy 1881-ben Kolozsvár város I. kerülete Hegedüs Sándorral szemben őt ajándékozta meg mandátumával. Ezután felváltva képviselte a csikszeredai, oklándi, nagyajtai, gyulai és zentai kerületeket.

Az Ugron-pártnak egyideig elnöke volt, de a párt elnökségéről 1901-ben lemondott és a pártból is kilépett. A Házban sokszor szólal fel, a publicisztikában pedig egyike a magyar sajtó legkiválóbb munkásainak. Politikai cikkeit frappans ötletek, magyaros irány és színes, tűzes gondolatok jellemzik. A szépirodalomban egy novellakötetével és egy utleírásával, valamint a Vígyszínházban 1901-ben színrekerült „A feleség“ című vigjátékával szerepel. 1898-ban a Petőfi-társaság tagjává választotta. Az idei év elején belépett a függetlenségi és 48-as pártba és a nagy nemzeti küzdelemben különösen a „Magyarország“ című napilap hasábjain megjelenő vezércikkeivel vesz tevékeny részt.

BABÓ MIHÁLY

A képviselőház egyik legkiválóbb népszónoka. Halason, 1857-ben május 20-án született. Gimnáziumi tanulmányait szülővárosában végezte, a jogot pedig a budapesti egyetemen. Elnyerte a jogtudori gradust és letette az ügyvédi vizsgát is. Tanulmányai befejeztével 1882-ben közszolgálatba lépett, mint Halas város főjegyzője. Ez állásában kiváló szónoki talentumával tűnt fel, ugyannyira, hogy általánosságban csak a „halasi Kossuth“ néven említették.

Szülővárosa 1901-ben bizta meg első ízben képviselével s ugyan csak Halason választották meg nagy szótöbbséggel az idén is. A múlt országgyűlés folyamán mint a függetlenségi és 48-as párt szónoka sokszor szólalt fel, leginkább közgazdasági és közjogi kérdésekben, s beszédeivel mindig nagy sikereket aratott.

Tagja Pest-Pilis-Solt-Kiskun megye törvényhatósági bizottságának és állandó választmányának és elnöke a „Halasi Gazdasági Bank Részvénytársaság“-nak.

BAKÓ JÓZSEF

Az enyingi kerület képviselője Balatonkenesén 1861 június hó 23-án született, a hol atya egyszerű földmives volt. Az élénk eszű fiut szülei iskoláztatván, az algimnáziumot Pápán és Bonyhádon, a főgimnáziumot pedig Budapesten, Nagykörösön és Kanizsán elvégezte és letette az érettségi vizsgálatot. Ezután theologiai tanfolyamra a pápai kollegiumba ment, s mint theologus leszolgáltá önkéntesi évét is a 69. gyalogezrednél.

A lelkészi tanfolyam elvégeztével előbb rövid ideig academicus rector volt, majd Szentkirály-Szabadján, később pedig szülőhelyén, Kenesén káplánkodott. 1892-ben a fehérmegyei sáregresi ev. ref. egyház egyhangulag lelkészévé választotta, a mely lelkészséget 1898-ban Balatonkenese lelkészségével cserélte fel, s azóta ott működik. Lelkészi székhelye környékén oly közkedveltségre tett szert, hogy először 1901-ben, majd pedig másodszor a most lezajlott választások alkalmával az enyingi kerület függetlenégi párti képviselőjévé választotta.

BAKONYI SAMU

Debrecen város II. kerületének függetlenségi programmal megválasztott követe. Az ősmagyar városban, 1862-ben született, s ugyanitt végezte középiskoláit, a jogot pedig a budapesti egyetemen hallgatta. 1888-ban letette az ügyvédi vizsgát és szülővárosában telepedett le, a hol széleskörű jogi tudása és nagy szónoki rátermettsége révén nemsokára a legkeresettebb védőügyvéddé lett.

Nagy elfoglaltsága mellett kiváló tevékenységet fejtett ki és élénk részt vett a közéletben és politikában. Debrecen törvényhatóságának bizottsági tagja és a Csokonai-körnek főtitkára.

Az egyházpolitikai küzdelmek idején számottevő tényezője volt, hogy Debrecen is a liberális reform mellett hozta határozatát; ő volt ugyanis a gyűlés függetlenségi szónoka.

A Széll-féle választások alkalmával, 1901-ben került be a Házba, s azóta a függetlenségi párt egyik legkiválóbb bajnoka. A „Független Magyarország” politikai napilapnak főmunkatársa.

BALLAGI ALADÁR

Budapest IX—X. kerületének képviselője, kiváló történettudós és egyike a legnagyobb magyar nyelvészeknek és nyelvtörténet kutatóknak.

Kecskeméten, 1853-ban született. Egyetemi tanulmányait Budapesten és Heidelbergban végezte. Tanulmányai végeztével előbb a budapesti református gimnázium, majd pedig a sárospataki akadémia tanára lett. 1877-ben a budapesti egyetemre került, mint magántanár. Már ekkor nagy feltűnést keltett Salamon Ferencsel a boszniai okkupáció kérdése körül folytatott történelmi vitája. Az egyetemen 1883-ban rendkívüli, 1889-ben pedig rendes tanárrá nevezték ki, 1884-ben az Akadémia választotta meg lev. tagjává. Mint az Irodalomtörténeti Közlemények szerkesztője, a hunok történetével és Attilával foglalkozó munkák bibliografiáját adta ki, hat évvel ezelőtt pedig valóságos vihart idézett elő a Szarvas-Simonyi-féle „Nyelvtörténeti Szótár“ elleni éles kritikáival.

Jelenleg egy több kötetre szóló nagy nyelvészeti munkán dolgozik, a melynek kiadását az Akadémia „Régi Magyar Nyelvünk és a Nyelvtörténeti Szótár“ címen már 1904-ben megkezdette.

1905 január 26-án a kőbányai kerületben Plósz miniszterrel egyenlően 1992 szavazatot kapott, új választás rendeltetvéen el, Ballagi egyhangulag választott meg.

BAROSS JÁNOS

Baross János, e kitünő tehetségű fiatal nemzetgazda, Pilis-Szántón 1875 december 21-én született. A gimnáziumot Esztergomban elvégezve, mint husz éves ifjút a budapesti egyetemen politikai doktorrá avatták, majd pedig két évvel később megszerezte a jogi doktorátust is. Alig husz éves korában Pestmegye szolgabirájává választotta, majd a megyei szolgálatból kilépve, a statisztikai hivatalnál, később pedig a kereskedelemügyi miniszteriumban segédfogalmazó lett. 1901-ben Csongrád városa küldötte fel a parlamentbe szabadelvűpárti programmal. A mult országgyűlésen ő volt a Háznak legfiatalabb tagja. A szabadelvűpártból Apponyit követve kilépett s a most lefolyt választáskor a függetlenségi és 48-as párt elvei alapján a lovrini kerület választotta képviselőjévé.

Mint agrárjogász, egyike a legnagyobb tudásu és legszélesebb látkörű szakembereinknek. Már kora fiatalságában nagy feltűnést keltett felolvasása az Országos Magyar Gazdasági Egyesületben az „Idegenek birtokszerezéséről“. Ez a kötetben is megjelent felolvasás, valamint másik munkája: „Az örökösödési jog kérdései“, osztatlan elismeréssel találkozott. Az O. M. G. E., mint codificatiós bizottságának előadóját, 1900-ban kiküldötte Németországba a parasztbirtokok öröklési jogának tanulmányozására. A napi sajtóban számos közgazdasági vezércikket és tanulmányt irt.

BARTA ÖDÖN

A függetlenségi és 48-as párt pénzügyi kapacitása. 1852-ben Széplakon, Biharmegyében született. Középiskoláit Zilahon, Szatmáron és Nagykárolyban, a jogot pedig az eperjesi jogakadémián és a budapesti egyetemen elvégezvén, ügyvédi diplomát nyert és Beregszászon nyitott irodát. Beregszászon negyedszázadon át folytatott ügyvédi gyakorlatot, s 1881-ben ő alapította meg az ottani függetlenségi pártot, a melynek hosszú időn alelnöki tisztségét töltötte be.

A képviselőházban a felvidéki kerület mandátumával 1896-ban foglalt helyet s azóta folyton ezt a kerületet képviseli. Az idén is egyhangulag választották meg a függetlenségi és 48-as párt programja alapján.

A Házban számos esetben szólalt fel, de különösen közjogi és közgazdasági, valamint pénzügyi kérdésekben tartott beszédeit fogadta általános elismerés. A társadalom terén is kiváló munkásságot tanusított: megalapította a beregi központi takarékpénztárt, egyik alapítója volt a budapesti fogyasztók szövetkezetének, s ő az elnöke a felvidéki gazdasági népbanknak. Tagja, illetve igazgatója ezenkívül számos társulatnak és bizottságnak, így Beregmegye közigazgatási bizottságának is.

A szakirodalom terén „Az osztrák államadóssági járulék megváltásáról“ írott s 1904-ben megjelent nagy forrásmunkájával keltett széleskörű érdeklődést s egyszerre előkelő helyet vívott ki a pénzügyi szakírók gárdájában.

Ügyvédi irodáját a tavalyi év folyamán a fővárosba helyezte át.

BARTAL FERENC

Bartal Jánosnak, az utolsó diétai követnek fia, 1857 június 5-én született Etrekarcsán.

Középiskoláit Pozsonyban elvégezve, a magyaróvári gazdasági akadémiát hallgatta és az 5. sz. huszárezrednél leszolgált önkéntes-évet.

Tagja Pozsony vármegye törvényhatóságának és közigazgatási bizottságának, választmányi tagja a pozsonymegyei gazdasági egyesületnek, s a megye közéletében, de különösen mint pozsonymegyei földbirtokos, a gazdasági életben kiváló jelentőségű szerepe van.

A parlamentben az idén foglal először helyet, mint a dunaszerdahelyi kerület függetlenségi és 48-as párti képviselője.

BATTHYÁNY JÓZSEF gróf

Keszthely városnak egyhangulag megválasztott képviselője az idén foglalt helyet először a parlamentben, Zalamegye közéletének azonban már régi és tevékeny szerepvivője.

1858 július 31-én született. Atyja Batthyány Guido gróf, anyja Fiáth Borbála bárónő volt.

Zalacsányi birtoka révén megyéje törvényhatósági bizottságának virilis tagja.

A honvédség kötelékében szolgálaton kívüli viszonyu hadnagy.

Mandátumát disszidens programm alapján nyerte, de az inparlamentáris Fejérváry-kormány kinevezése után csatlakozott a függetlenségi és 48-as párthoz.

BEDŐHÁZY JÁNOS

Marosvásárhely II. kerületét képviseli már három országgyűlési cikluson. Szászvesszősön, Kisküküllőmegyében született 1853 július 27-én.

Iskoláit Medgyesen, Nagyenyeden és Kolozsvárott elvégezve, a tanári pályára lépett és 1880-ban elfoglalta a marosvásárhelyi ev. ref. kollégiumon a matematikai katedrát, a melyet valamikor Bolyai Farkas töltött be. Több mint két évtizedes tanárkodása alatt sok ideig volt igazgatója is a kollégiumnak.

Irt számos szépirodalmi és tudományos munkát, a publicistikában pedig már képviselő korában, mint a Független Magyarország politikai napilap főmunkatársa működött.

Mandátumot első ízben 1901-ben időközi választáson nyert Marosvásárhelyen Kossuth-párti programmal, majd még ugyanazon évben, az általános választások alkalmával másodszer, az idén pedig a függetlenségi és 48-as párt elveivel Nyiry Sándor honvédelmi miniszterrel szemben harmadszor választotta meg kerülete képviselővé.

BENEDEK JÁNOS

Nyírbalkányban, 1863-ban született. A gimnáziumot Debrecenben és Iglón, a jogot pedig a budapesti egyetemen végezte el.

Egyetemi hallgató korában titkára volt a kereskedő-ifjak körének, tanulmányai befejeztével pedig munkatársa lett több fővárosi lapnak, s különösen a „Vasárnapi Ujság“-ban megjelent elbeszéléseivel szerzett a szépirodalomban jóhangzásu nevet. Ezeket az elbeszéléseket sok dicsérettel fogadott önálló kötetben is kiadta, ugyszintén kiadta politikai irányu verseit is „Tábortűzek“ cím alatt.

Ügyvédi oklevelet nyervén, Debrecenben telepedett meg, azóta ott folytat kiterjedt gyakorlatot és szerkeszti évek óta a „Debrecen“ című függetlenségi politikai lapot.

Mint ügyvéd, egyik védőként szerepelt tavaly a vasuti sztrájk miatt perbefogott tisztviselők ügyében.

Képviselővé úgy 1901-ben, valamint az idén is egyhangulag a hajduböszörményi kerület választotta meg a függetlenségi és 48-as párt elveivel.

BENYOVSZKY MÓRIC gróf

A pozsonymegyei Nagylégen, 1872 április 8-án született. A pozsonyi gimnáziumban érettségi vizsgát tévén, a bécsujhelyi katonai akadémiát végezte el, s mint a 6-ik huszárezred hadnagya a hadseregbe lépett.

A katonai pályán azonban csak rövid ideig maradt, s kilépése után gazdasági tanintézetet végzett, majd a párisi és berlini egyetemeket hallgatta. A külföldről hazatérve, átvette baranyamegyei birtoka kezelését és azóta gazdálkodik.

Baranya vármegye törvényhatóságának tagja, ugyszintén tagja a baranyai gazdasági egyesület igazgatóságának is. Lelkes barátja a zenének és művészetnek. Pozsonyi palotájának képtára egyike a legszebb magángyűjteményeknek. Jómaga is a kiválóbb amatőr festőink sorában foglal helyet s kitűnő gordonkajátékos is.

A képviselőháznak most tagja először. A siklói kerület választotta meg egyhangu lelkesedéssel a függetlenségi és 48-as párt programjával.

BENYOVSZKY SÁNDOR gróf

A pestvármegyei dunavecsei kerületnek immár több mint egy évtizede egyakarattal megválasztott képviselője, 1838 július 8-án született.

Fiatalabb éveiben családjának pestmegyei birtokán gazdálkodva, visszavonultan élt s csak néha indult hosszabb külföldi tanulmányra.

Ugyszólván egész Nyugat-Európát beutazta, járt azonkívül Török- és Görögországban is és mindenünnen gazdag tapasztalatokkal tért vissza. Élete nagy részét nemzetgazdasági tanulmányokkal és történelmi kutatásokkal töltötte el.

A függetlenségi pártéletben tevékeny része van és élénk szerepet visz a társadalmi életben is. Számos társulatnak és egyesületnek közbecsülésben álló tagja.

BENYOVSZKY REZSŐ gróf

Tengelicen, 1874-ben született s tanulmányait elvégezvén, szülőhelyén fekvő birtokán gazdálkodik.

A parlamentbe 1903-ban, Pichler Győző halála után választották be a kölesdi kerületben időközi választáson.

Az idei évi általános választások alkalmával ugyancsak e kerület bizta meg egyhangulag képviselétével a függetlenség elvei alapján.

Gróf Benyovszky Rezső arcképe nem volt beszerezhető.

BERNÁTH BÉLA

A zemplénnérmegyei Tállya községben 1850 július hó 1-én született. Családjának számos tagja — így édesatyja is — végigküzdötte a szabadságharcot.

Kassán és Egerben járt a középiskolába, a jogot pedig Budapesten végezte s mint ügyvéd, meg is telepedett a fővárosban.

Bosznia okkupációja alkalmával, melyben mint a 60-ik gyalogezred hadnagya vett részt, vitézségi éremmel tüntették ki. Hazatérte után teljesen a közügyeknek szentelte életét és érdemei elismerésül nemsokára a főváros törvényhatóságának bizottsági tagjává választották. Ugyancsak a budapesti ügyvédi kör titkára és az ügyvédi kamara választmányi tagja is lett. 1881-ben a nemzeti tornaegyesület titkárává és ügyészévé választotta.

Mikor a népfelkelési törvényt a Ház megszavazta, főhadnagyi ranggal belépett a honvédség tartalékába, a hol jelenleg századosi rangot visel.

1890-ben lépett fel először szülőhelyének kerületi központján, Mádon és a nemzeti-párt programjával választották meg. Apponyival belépven a függetlenségi pártba, kerülete a most lefolyt választáskor újból képviselővé választotta.

BETHLEN ISTVÁN gróf

Született 1874-ben és miután középiskoláit a bécsi Theresianumban, a jogot pedig a budapesti egyetemen elvégezte, a magyaróvári gazdasági akadémia hallgatója lett.

Tanulmányai befejezte óta birtokai vezetésével foglalkozik.

Képviselővé 1901-ben szabadelvűparti programmal választották meg Marosvásárhelyen.

Mint Apponyi Albert gróf lelkes hive, 1903 novemberében kilépett a szabadelvűpártból és az újból megalakított nemzeti párt tagjává lett, 1905 elején pedig követte Apponyit a függetlenségi és 48-as pártba.

E párt programjával választották meg az idén ismét a mezőségi kerületben.

BERZSENYI JENŐ

A régi nemesi egyházasberzsényi Berzsényi családból született 1845 április 10-én. Főgimnáziumi tanulmányait Kőszegen, Sopronban és Pápán elvégezvén, orvosi tanulmányokat folytatott a budapesti és bécsi egyetemeken. 1868-ban Budapesten az összes orvostudományok tudora lett, s a Rókus-kórházban gyakorlatot folytatott. 1870-ben a lipótmezei országos tébolydában alorvos lett, de még ugyanebben az esztendőben a török hadseregben törzsorvosi rangot nyervén, Konstantinápolyba költözött. A török fővárosban, majd Drinápolyban és Lunulában két esztendeig működött. Hazatérése után nemsokára Londonba és Berlinbe utazott, s az ottani egyetemeken hallgatta az orvostudomány világhírű kapacitásait. 1885-ben Vas vármegye főorvosa lett, s ez állásában 1889-ig maradt, a mikor az orvosi praxistól visszalépett. Azóta munkásságát kizárólag a közéletnek, különösen pedig az ág. hitvallásu ev. egyház ügyeinek szenteli. Elnöke a dunántúli egyházkerület gyámintézeti bizottságának és iskolaszékének, tagja a tanítóvizsgáló és lelkészvizsgáló bizottságnak. Alelnöke ezenfelül a kemenesaljai hitelbanknak is.

Az idej választások alkalmával a kiscelli kerület egyhangulag választotta meg függetlenségi és 48-as párti programmal képviselőjévé.

BIZONY ÁKOS

Budapesten, 1846 november 25-én született. Gimnáziumi tanulmányait Miskolcon és Késmárkon, a jogot pedig Kassán és Eperjesen elvégezve, 1870-ben Budapesten ügyvédi oklevelet nyert. Időközben honvéd-önkéntes volt és 1871-ben tartalékos hadnagygyá nevezték ki. Pályáját az igazságszolgáltatás terén kezdte meg, mint joggyakornok, de már 1876-ban megvált a bíróságtól és Miskolcon nyitott ügyvédi irodát, a melyet ma is vezet és a mely Borsodmegyében egyike a legvirágzóbbaknak és legkeresettebbeknek. Ügyvédi elfoglaltságán kívül e megye és Miskolc város közéletében széleskörű és sokoldalú tevékenységet fejt ki, elnöke, illetve tagja stb. számos jótékony és kulturális intézménynek.

Igy, mióta irodáját megnyitotta, ügyésze a tiszáninneri ref. egyházkerületnek; tagja Borsodmegye és Miskolc város törvényhatósági bizottságának, helyettes elnöke a miskolci ügyvédi kamarának, igazgatósági tagja a villamos vasut részvénytársaságnak, felügyelő-bizottsági tagja a miskolci takarékpénztárnak, a göztéglagyárnak és még sok egyesületnek, társulatnak.

A parlamentnek 1901 óta tagja, a mikor Miskolc város északi kerülete bizta meg képviselőjével. Ugyane kerületben az idén Tisza Istvánnal szemben vitte győzelemre pártja lobogóját.

BODA VILMOS

Veszprémben, 1845 augusztus 15-én született, s ugyanott végezte középiskoláit is. Egyetemi tanulmányainak befejezte után Tolna vármegye szolgálatába állott, mint megyei aljegyző. Az alkotmány felfüggesztésekor lemondott tisztségéről, s csak 1866-ban vállalt újból hivatalt, a mikor a megye központi szolgabirójává választották meg.

A bíróságok rendezésekor járásbíró, majd törvényszéki bíró lett, s ez állásokban működött 1884-ben történt nyugdíjaztatásáig.

Időközben élénk tevékenységet fejtett ki a társadalmi életben, elnöke lett a szegzárdi olvasókörnek és a szegzárdi népbanknak, fürdőegyesületnek, a községi iskolaszéknek és a megyei tüzoltó-szövetségnek. Elnöke a tolnamegyei függetlenségi pártnak is.

A szegzárdi kerületet 1884 óta folytonosan képviseli függetlenségi programmal.

BOTTLIK JÓZSEF

A Barabás Béla lemondása után a váci kerületben megválasztott új képviselő 1875 február hó 13-án született Budapesten. A középiskolák alsó osztályainak elvégeztével a honvédségi Ludovika Akadémia növendéke lett s 1893-ban mint a 6-ik honvédhuszár-ezred tiszthelyettese lépett a hadseregbe. 1895-ben hadnagygyá neveztetett ki s miután időközben a felsőbb tiszti tanfolyamot elvégezte, alig három év múlva, 1898-ban már főhadnagy lett.

A katonai pályától 1901 január 1-ével vált meg, a mikor is a tartalékállományba helyeztette magát. Ez időtől fogva penci és vác-dukai nagyobb terjedelmű birtokai vezetésének szentelte idejét, élénk részt véve e mellett a megyei és társadalmi életben is.

Mint Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye törvényhatóságának virilis tagja, előszeretettel foglalkozik a közigazgatást érintő kérdésekkel; mint a vác-hartyáni és az örszentmiklósi egyházak főgondnoka pedig kiváló tevékenységet fejt ki az egyházi ügyek terén is.

Képviselővé 1905 április 3-án, időközi választáson választatott meg, miután Barabás Béla lemondott váci mandátumáról. Ugyancsak függetlenségi párti ellenjelöltje visszalépve, megválasztása egyhangú volt.

BOZÓKY ÁRPÁD

A képviselőház legradikálisabb függetlenségi tagja. 1868 június 25-én született Kunszentmártonban, ősrégi és előkelő kunsági családból. Középiskoláit Szarvason és Kecskeméten, a jogot pedig Budapesten végezte. Gyermekkorában, 1876-ban játék közben fél szemét elvesztette. Már mint jogász, 1891-ben megirt egy „Osztrák-magyar Unió“ című politikai munkát, a melyben azt bizonyította, hogy a nemzeti irányban végrehajtott 1867 : XII. t.-cz. következeiseiben a tiszta personal-unióra vezet.

Tanulmányai befejeztével külföldi tanulmányutat tett, majd hazatérve 1894-ben ügyvédi irodát nyitott Kunszentmártonban, később pedig, 1901-ben, „Közérdek“ címmel radikális függetlenségi irányu politikai ujságot indított.

A most lefolyt választáskor a kunszentmártoni kerület ugyancsak függetlenségi párti ellenjelölttel szemben választotta képviselővé.

Szélső függetlenségi politikai elvei : Horvát-Szlavonország teljes beolvasztása, a legsovénebb magyar belpolitika és az 1723. évi törvény olyan megváltoztatása, hogy az uralkodó személye sem lehessen közös.

E miatt az utolsó programmpont miatt ma is függőben van, hogy a függetlenségi és 48-as pártkörnek tagja maradhat-e.

BRÁZAY ZOLTÁN

Budapesten, 1875-ben született s miután a piaristáknál elvégezte a gimnáziumot, a budapesti egyetem bölcsészeti karának előadásait hallgatta. Tanulmányai befejeztével hosszú külföldi tanulmányutat tett, kereskedelmi és ipari gyakorlati kérdésekkel foglalkozva. Hazatérte után, 1896-ban átvette atyjának, Brázay Kálmánnak régi és kitűnő hírnevű üzletét, a mely mint fűszer- és gyarmatáru-nagykereskedés Magyarországon egyike a legelsőeknek. Az ő vezetése alatt nyert piacot cégének országos híré készítménye, a Brázay-féle sóborszesz a külföldön is, sőt e speciális magyar iparcikk előállítására Berlinben külön gyárat is alapított és üzlete szakához tartozó számos más, magyar ipari és kereskedelmi cikknek a külföldön való terjesztésében valóságos uttörő volt.

Közgazdasági és kereskedelmi kérdésekkel nemcsak gyakorlatilag, hanem elméletileg a szakirodalom terén is foglalkozik. Élénk részt vesz a kereskedelmi egyesületek beléletében, alapítója és igazgatósági tagja az „Országos Magyar Kereskedelmi Egyesület”-nek.

Szerepvivője a fővárosi társaságnak s előszeretettel foglalkozik a zenével, sőt zeneszerzéssel is.

A képviselőházban az idén foglal helyet először, elhódítván a szabad-
elvépárttól a függetlenségi és 48-as zászló alá az illyefalvi választókerületet.

BURGYÁN ALADÁR

Csepelen, 1861 június hó 27-én született s iskolai tanulmányait a fővárosban végezte. Huzamosabb időn át a Pesti hengermalom ellenőre, majd a beregszászi gőzmalom és áruraktár részvénytársaság vezérigazgatója és a putnoki malmalom egyik tulajdonosa lett.

1892 óta szepesmegyei birtokán gazdálkodik s igazgatósági tagja a megyei gazdasági egyesületnek. Élénk és tevékeny részt vesz Szepesmegye közéletében s az ő agitációja nyomán alakult meg a szepesi megyei ellenzék.

Buzgó harcosa a vármegyei autonomiának az államosító törekvésekkel szemben s a helyi lapokban nagyszámu közgazdasági cikket írt. Különösen figyelmet keltett a legelő- és erdőtörvény helytelen alkalmazása elleni cikkeivel.

A képviselőházba a most lefolyt választások alkalmával a késmárki kerület küldötte fel függetlenségi és 48-as programmal.

BUZA BARNA

Zemplén vármegye ellenzéki mozgalmainak ismert vezérférfia, a kinek a parlamentbe jutását általános jó hír előzte meg.

1873-ban Tolcsván született, s miután főgimnáziumi tanulmányait Sárospatakon, Ujhelyen és Kassán, jogi tanulmányait pedig a budapesti egyetemen elvégezte, 1899-ben ügyvédi oklevelet nyert.

Sátoraljauhelyen telepedett le mint ügyvéd, s csakhamar egyike lett a függetlenségi eszmék legtehetségesebb és leglelkesebb bajnokainak. Pártja elveinek propagálására 1897 óta szerkeszti a „Felsőmagyarországi Hírlapot“.

Az 1905-iki választások alkalmával Sátoraljauhelyen a szabadelvűpárti jelölttel szemben képviselővé választatván, a függetlenségi és 48-as párt egyik jegyzője lett.

A hozzáfűzött várakozásnak a képviselőházban Eötvös Károly rosszalási indítványának tárgyalásakor mondott beszédével máris fényesen megfelelt.

CHERNEL GYULA

Ősrégi magyar nemesi családból született 1847-ben. Somogy megyei kiterjedt birtoka kezelésével foglalkozik.

A képviselőháznak először 1892-ben lett tagja, a nagyatádi kerület mandátumával, a következő ciklusban nem volt képviselő.

1901-ben ugyancsak Nagyatádon másodsor, az idén pedig — ezuttal egyhangulag — harmadszor választották meg a függetlenségi és 48-as párt programja alapján.

CSÁNYI SÁNDOR

A baranyamegyei dárdai kerület az idén egyszerű gazdaembert küldött a képviselőházba: Csányi Sándort. Valóságos tipusa a józan, értelmes és tehetős magyar földmivesnek.

Dárdán, 1848 január 21-én született s népiskolát végzett. A magyar nyelven kívül beszél németül és szerbül is.

Szülőhelyének mandátumát a szabadelvűpárttól hódította el a függetlenség elveinek.

CSÉPÁN GÉZA

A gyöngyöspatai kerület képviselője 1850 május 19-én született Eger városában. Ugyanitt elvégezvén középiskolai és jogi tanulmányait, ügyvédi oklevelet nyert és Hatvanban telepedett le, a hol azóta ügyvédi gyakorlatot folytat.

Hevesmegye törvényhatósági bizottságának tagja és igazgatója a Hatvan és vidéki takarékpénztárnak.

Az 1905-iki általános választások alkalmával Gyöngyöspatát nagy szótöbbséggel hódította el a szabadelvűpárttól a függetlenségi elvek lobogója alá.

DÉSY ZOLTÁN

Nagyölyveden, 1862 december 15-én született. Középiskolai és jogi tanulmányai befejeztével gazdasága vezetésével foglalkozott, de mindenkor tevékeny részt vett a közéletben, s mint a régi nemzeti párt elveinek hive, az ellenzék politikai mozgalmában is.

E párt programjával Marosvásárhelyen 1892-ben választották meg képviselővé, s a marosvásárhely-vidéki kerületet képviselte 1896-ig, a mikor Maros-Torda vármegye alispánjává választatott, majd pedig Széll Kálmán, akkori miniszterelnök előterjesztésére a megye főispánjává nevezte ki a király.

Az idejű általános választások alkalmával Gernyeszegen lépett fel függetlenségi és 48-as párti programmal, s győzelmével szaporította a szabadelvűpárttól elhódított ellenzéki kerületek számát.

DRASKÓCZY LÁSZLÓ

A gömörmezei Kálosa községben, 1858-ban született. Főgimnáziumi és jogi tanulmányait bevégezve, Gömörmezei szolgálatába lépett és tizenkét évig volt Rimaszécsen főszolgabíró.

A gömöri társadalmi és közéletben élénk részt vett, az ev. ref. egyház felügyelője és tanácsbírája. Pár év előtt nagy feltűnést keltett politikai párbaja Hámos László főispánnal.

Képviselővé 1903-ban időközi választáson választották meg a függetlenségi és 48-as párt programjával a rimaszécsi kerületben. Az idén ismét e kerület mandátumát nyerte el egyhangulag.

EGRY BÉLA

A Dunántul közéletének és társadalmi mozgalmainak agilis harcosa és zászlóvivője 1858-ban, november 2-án született Pécsen. A gimnáziumot és a jogot szülővárosában végezte és tanulmányai befejeztével 1885-ben a budapesti egyetemen jogi doktorrá avattatott, majd pedig 1886-ban ügyvédi oklevelet nyert és azóta Pécsen folytat gyakorlatot. Időközben az 52. gyalogezredben leszolgálván önkéntesi évét, a 64. gyalogezred tartalékos tisztjévé neveztetett ki. A pécsi honvédhuszároknál elvégezte a lovaglótanfolyamot is és átlépett a szolgálaton kívüli viszonyba. Katonai rangjáról csak 1895-ben mondott le.

Mint pécsi ügyvéd tevékeny részt vett a város és megye társadalmi életében. Tagja Pécs sz. kir. város törvényhatósági bizottságának, alelnöke a függetlenségi és 48-as pártnak. Ő alapította a magyar-parádi olvasókört,

a melynek huzamos ideig elnöke volt, majd pedig diszelnökévé választott. A függetlenségi elvek terjesztésében mint a „Pécsi Közlöny“ főmunkatársa, a sajtó terén is élénk működést fejt ki.

A sport minden ágának buzgó és lelkes előharcosa, a kinek nagy része van a sportkedv felélesztésében a Dunántul. A pécsi atletikai klub egyik megalakítója, titkára, majd pedig elnöke volt. Kitűnő vivó, a ki nemcsak a klub házi versenyein, hanem országos versenyeken is több értékes díjat nyert. Ezenkívül hosszú időn át vadászmestere a pécsi vadásztársaságnak is.

A képviselőházba először 1901-ben választotta meg a pécsváradi kerület, melynek mandátumát egyhangu választással nyerte el az idei évben is.

EITNER ZSIGMOND

Zalamegye közéletének egyik nagytekintélyű szerepvivője, a szentgróthi kerület követe 1861-ben Sümegen született. Családja Zala vármegyében mindig nagy szerepet játszott, így nagyatyja meleg baráti viszonyban élt e megye két legnagyobb fiával: Deák Ferencsel és Kisfaludy Sándorral.

Eitner Zsigmond, miután középiskoláit Sümegen elvégezte, átvette családja sümegi bőrgyára vezetését s e gyárat azóta egyikévé tette a legnagyobb kivitelű magyar gyáraknak. Az ipar terén való működésén kívül, mint nagybirtokos, kiváló eredménnyel foglalkozik a mezőgazdasággal is, s mint törvényhatósági bizottsági tag, részt vesz a megyei közéletben. Helyettes igazgatója ezenkívül a sümegi takarékpénztárnak is.

Képviselővé először 1901-ben Ugron-párti programmal választották meg Szentgróthon, az idén pedig ugyane kerület egyhangu bizalma juttatta mandátumhoz a függetlenségi és 48-as párt elve alapján.

ENDREY GYULA

A függetlenségi és 48-as pártnak régi és oszlopos tagja. 1856 július hó 23-án született Eger városában. Az ottani jogakadémiát elvégezve, a budapesti egyetemen jogtudorrá lett és ügyvédi diplomát szerzett. Két éven keresztül Heves vármegyét szolgálta, mint megyei aljegyző. Egyidejűleg Egerben szerkesztette a „Hevesmegye“ című lapot.

Hódmezővásárhelyre költözve, 1882-ben ügyvédi irodát nyitott s csakhamar a legelső ügyvédek egyikévé küzdötte fel magát.

A mellett, hogy e város közéletében tevékeny részt vett, megalapította a „Hódmezővásárhely és Vidéke“-t, a melynek mai nap is szerkesztője.

Sokáig volt a vásárhelyi függetlenségi párt elnöke, míg 1892-ben Hódmezővásárhely város képviselőjévé választotta s azóta mindig ezt a kerületet képviseli.

FARAGÓ ANTAL

A mult országgyűlési cikluson felfüggesztett választójogú csongrádi kerület függetlenségi képviselője 1857-ben, Csongrádon született s iskolai tanulmányait Szegeden és Budapesten végezte.

Ifjkorától kezdve gazdálkodik s egyike a legkitünőbb gyakorlati magyar gazdáknak. Két vármegyének — Csongrád és Pestnek — virilise.

Kossuth eszméinek mindenkor tántorithatlan hive volt és kerületében nagy népszerűséggel bir.

FARKASHÁZY ZSIGMOND

Alsó-Fehérmegyében, Marosujváron született 1874 augusztus 23-án. Középiskoláit Kolozsvártt, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten és Kolozsvártt elvégezvén, 1896-ban jogi és államtudományi tudori oklevelet nyert. Négy évvel később Budapesten ügyvédi vizsgát tett és azóta ügyvédi gyakorlatot folytat.

Még joghallgatók korában szerkesztette Kolozsvártt az „Erdélyi Híradó“ című lapot, majd 1897-ben belépett a „Magyar Hírlap“ szerkesztőségébe, mint politikai és szépirodalmi cikkíró. -- A „Magyar Hírlap“-on kívül sűrűn ír a szépirodalmi hetilapokba is.

Az idej választások alkalmával a biharmegyei Élesden választották meg függetlenségi és 48-as programmal, Telegdy József volt szabadelvűpárti képviselővel szemben.

FÁBRY KÁROLY

Békéscsabán, 1851 június 2-án született. A gimnáziumot Csabán és Szarvason, a jogot pedig az eperjesi jogakadémián végezte el.

Ügyvédi diplomát szerzván, 1873-ban Békéscsabán telepedett le, mint gyakorló ügyvéd. Békésmegye tiszteletbeli főügyésze s megyebeli földbirtokos.

A Háznak most tagja először, mint a gyomai kerület függetlenségi és 48-as programmal megválasztott képviselője.

FERDINANDY BÉLA

Fia Ferdinandy Bertalan, 1848—49-iki országgyűlési képviselőnek, a későbbi abauji alispánnak, majd kassai főispánnak. Atyja egyike volt annak a harminc debreceni képviselőnek, a kik a szabadságharc leveretése után jogvesztésre és halálra ítéltettek, de Haynau bukásakor kegyelmet nyert.

Ferdinandy Béla 1859 november 20-án, az abaujvármegyei Hidas-Németiben született. Középiskoláit Kassán és Budapesten, a jogot pedig a budapesti egyetemen végezte.

Tanulmányai befejeztével 1882-ben a honvédelmi miniszteriumba lépett s itt 1900-ig szolgált, a mikor mint miniszteri titkár nyugalomba vonult.

Időközben mint a magyar Lovaregylet handicapperje, majd mint a Lovaregylet hivatalos lapjának, a „Vadász- és Versenylapnak“ szerkesztője, a lóverseny-sport terén kiváló érdemeket szerzett.

Az idei választásnál a mohácsi választókerületet nagy szótöbbséggel hódította el a szabadelpárttól.

FERENCZY GÉZA

Felső-Rákoson, Udvarhelymegyében született 1866 július hó 20-án, unitárius papi családból. Gimnáziumi tanulmányait a kolozsvári unitárius főgimnáziumban végezte, majd letette a kereskedelmi akadémiai érettségi vizsgát is.

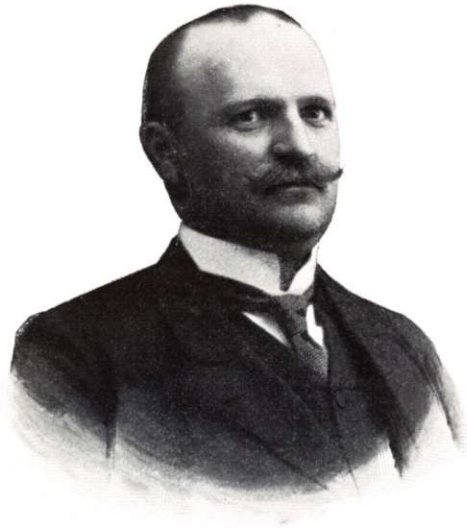
Jogot a kolozsvári egyetemen hallgatott s ugyanitt avatták fel 1891-ben jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát 1894-ben Marosvásárhelyt tette le és Nagyajtán nyitott ügyvédi irodát s ugyanitt folytat ma is gyakorlatot.

Közben leszolgálván önkéntesi évét, elnyerte a tartalékos tiszti rangot.

A közügyekben és a társadalmi életben mindenkor élénk szerepet vitt. Tagja Háromszékmege törvényhatóságának, az unitárius egyház főtanácsának, elnöke a nagyajtai függetlenségi pártnak, valamint a nagyajtai olvasó-egyletnek is. Jogtanácsosa az erdővidéki és bölöni takarékpénztáraknak és az unitárius egyházkerületnek.

Három év előtt megalapította és azóta szerkeszti az „Erdővidék“ című hetilapot.

Az idej választások alkalmával a nagyajtai kerületet hódította el a szabadelvűpárttól.

FERNBACH KÁROLY

Született 1868 január 28-án. Középiskolai tanulmányait a budapesti kereskedelmi akadémián elvégezvén, hazatért Bácskába és átvette birtokai kezelését.

Bács-Bodrogmegye társadalmi életének számottevő tényezője, s a megye törvényhatósági bizottságának tagja.

Az idei általános választások alkalmával a kernyajai kerületet hódította el a kormányparttól a függetlenségi és 48-as pártnak. Választása egyhangú volt.

GÁL SÁNDOR

Egyszerű, szegénysorsu székely szülőktől született 1868-ban Gyergyó-ujfaluban és saját tehetsége és munkája által küzdötte fel magát az ország törvényhozójává.

Iskoláit, valamint jogi tanulmányait is a katolikus székely alap segélyével végezte el s ügyvédi oklevelet nyervén, Szászrégenben nyitott csakhamar virágzóvá vált ügyvédi irodát.

Tevékeny részese Maros-Tordamegye közéletének, zászlóvivője a megyében a szász nemzetiségi tulkapások ellen küzdő magyarságnak. A múlt országgyűlési ciklus általános választásai alkalmával hódította el Kossuth-párti programmal a szabadelvűpárttól a nyárádszeredai kerületet s ugyanitt választották meg függetlenségi elvek alapján az idén is.

A képviselőház mentelmi bizottságának elnöke.

GERÉB JÁNOS

Az ősrégi székely primor Árapataki Geréb családból született Imecs-falván, Háromszék vármegyében 1847 november hó 9-én. Középiskolai és jogi tanulmányai végeztével, 1867-ben megválasztott Háromszék megye aljegyzőjének, mely állásából a törvényszékek szervezése alkalmával mint törvényszéki jegyző, az igazságszolgáltatáshoz lépett át, a hol két évre rá aljárásbíróvá lett.

Ellenzéki politikai szereplése miatt 1886-ban odahagyta birói állását és Sepsiszentgyörgyön ügyvédi irodát nyitott, a melyet később Kézdivásárhelyre helyezett át.

Mint a vármegye ellenzékének egyik vezére, az 1892-iki évben, az emlékezetes téli választások alkalmával az ilyefalvi választókerületnek, 1901-ben pedig a kovásznai választókerületnek volt nemzeti-párti jelöltje, míg végre a folyó évben Neumann Árminnal szemben makacs küzdelem után függetlenségi programmal Berek város képviselőjévé választott.

Virilis tagja Háromszék megye törvényhatóságának. Tevékeny részt vesz a megye politikai és társadalmi életében. Háza gyakori találkozóhelye az erdélyrészi közélet vezérferfiainak.

GÜNTHER ANTAL

Az iglói kerületet képviseli. Régi és kiváló harcosa a magyar ellenzéknek, a kinek publicistikai munkái mély nyomot hagytak a magyar közélet talajában, és sok alkalommal irányító hatást gyakoroltak a törvényhozás működésében.

Székesfejérváron, 1847 szeptember 23-án született, s ugyanitt elvégezvén főgimnáziumi tanulmányait, a kegyes tanítórendbe lépett. A rendből, már mint a nagykanizsai piarista főgimnázium tanára, kilépett s a jogtudomány tanulmányozására adta magát, mely tanulmányai végeztével 1875-ben ügyvédi oklevelet nyert.

Időközben belépett a „Pesti Napló“ szerkesztőségébe s e lap hasábjain megkezdette publicistikai tevékenységét. Különös feltűnést keltett az 1878-ik évben tartott jogászyülésen a birói kar kinevezése és előléptetése kérdésében adott szakvéleménye. Ezt a véleményt Csemegi Károly ellenvéleményével szemben a jogászyülés nagy többséggel és tüntetőleg magáévá is tette.

A „Pesti Napló“-tól 1893-ban, tehát több mint két évtizedes működés után vált meg, a mikor a lap kiadása a Haas és Deutsch cég tulajdonába menvén át, a „P. N.“ kormánypártivá vedlett. Günther ekkor, mint főszerkesztő, átvette a nemzeti-párt akkori hivatalos lapjának, a „Nemzeti Ujság“-nak redigálását. Ebbe a lapba irt vezércikkei valóságos alkotmányjogi tanulmányok, a melyek jelentős érveket szolgáltatnak az ellenzék parlamenti küzdelmeihez. Mint kiváló közjogászt, Szilágyi Dezső igazságügyminiszter meg is hívta a kodifikációs bizottságba. Ügyvédi tevékenysége közben ő védte 1896-ban Apponyi megtámadott jászberényi mandátumát.

A képviselőházban először 1901-ben, mint a magyaróvári kerület követe foglalt helyet s mint az igazságügyi bizottság tagja, előadója volt a polgári perrendtartásról szóló nagyfontosságú törvényjavaslatnak.

A Tisza-kormány megalakulása után rövid idővel vezérével, Apponyi Albert gróffal kilépett a szabadelvűpártból, s ezután kiváló szerepet vitt az ujonnan megalakult nemzeti-párt tagjai sorában, beszédeivel és indítványaiival. A hárszabályrevízióra kiküldeni szándékolt bizottság ellen Günther Antal okolta meg a nemzeti-párt álláspontját és nyújtott be ellenindítványt. Az elmúlt ciklus végén Apponyit követte a függetlenségi és 48-as pártba is s az idei általános választások alapján Iglón, a szabadelvűpárti Münnich Auréllal szemben nagy szótöbbséggel győzedelmeskedett.

GYAPAY PÁL

A vaáli kerület egyhangulag megválasztott képviselője egyike a Ház legrokonszenvesebb új tagjainak. Felcsuthon, Fejérmegyében született s gimnáziumi tanulmányait Tatán és Budapesten, a jogot pedig a győri jogakadémián elvégezvén, 1883-ban mint közigazgatási gyakornok, Győr vármegye szolgálatába állott. Alig félévre rá szolgabíróvá, majd pedig a tóközi járás főszolgabírájává választották. Állásáról 1890-ben leköszönt, átvette pusztatükrösi, fejérmegyei birtokának kezelését és azóta itt gazdálkodik.

Mint megyebizottsági tag, a megyei ellenzék egyik zászlóvivője volt s legélénkebb részt vett a közéleti és politikai mozgalmakban. Az 1901. évi választások alkalmával az országos függetlenségi párt kifejezett kívánságára a nagykarolyi kerületben vállalt jelölést, de kisebbségben maradt.

A vaáli kerületben Gyapay szervezte a függetlenségi pártot s fáradozásának eredménye volt, hogy a véderő-vita alkalmával 1200 választóból álló deputációt vezetett a képviselőház elé. Ez volt a legnagyobb küldöttség az egész országból.

1905 január 26-án a vaáli kerület közakarattal ruházta fel mandátumával.

GYÖRGYPÁL DOMOKOS

Csiktapolcán, 1875 november 9-én született. Középiskoláit Marosvásárhelyen ss Csiksomlyón, a jogot pedig Kolozsvártt végezte. Elnyervén a jogtudori fokozatot, Marosvásárhelyen ügyvédi oklevelet nyert és Csikszeredán telepedett meg, mint gyakorló ügyvéd.

Képviselővé elsőizben a csikszeredai kerületben Ugron-párti programmal 1903-ban időközi választáson választották meg s az idej általános választáskor ugyancsak Csikszeredán függetlenségi és 48-as programm alapján újból megválasztott.

A 82. gyalogezred tartalékos hadnagya. Csik vármegye törvényhatósági bizottságának tagja és igazgatója a csikszeredai takarékpénztárnak.

HAMMERSBERG LÁSZLÓ

Hammersberg László született Kassán, 1854-ben. Atyja tekintélyes kassai ügyvéd és birtokos volt, anyja pedig Farkassányi Sámuelnek, az 1848–49-iki szabadságharc egyik kiváló alakjának leánya volt.

Gimnáziumi tanulmányait Kassán elvégezve, a budapesti egyetem jog- és államtudományi fakultását végezte s közben tartalékos tisztii rangot szerzett a cs. és kir. 34-ik gyalogezredben.

Tanulmányai befejeztével Abauj-Tornamegye szolgálatába állott mint árvaszéki ülnök, majd első aljegyző s végül 1889-ben a vármegye főjegyzője lett. Ez állásában találta az 1901-iki képviselőválasztás, a mikor őt megyéjének garbóc-bogdányi kerülete egyhangulag küldte a képviselőházba.

A szabadelpártpártból, mint Apponyi Albert gróf egyik legbuzgóbb hive, vezérével együtt kilépvén, az újból megalakult nemzeti-párt tagja és jegyzője lett s ő volt az, a ki 1905 január 3-án a nemzeti-párt belépő levelét hozta a függetlenségi és 48-as pártba.

Az elmúlt országgyűlésen a közigazgatási bizottság tagja volt, a Ház plénuma előtt a földmivelésügyi tárca költségvetésénél több ízben felszólalt s az időszaki sajtó terén — különösen a magyar lótenyésztés érdekében — nagymérvű munkásságot fejtett ki.

Az 1905. évi általános képviselőválasztáskor a garbóc-bogdányi kerület újból egyhangulag küldte be a Házba.

HAVIÁR DÁNIEL

A régi függetlenségi szarvasi kerület, miután két cikluson át kormánypárti képviselőt választott, a legutóbbi választásokon újra megtért a függetlenség lobogója alá, és mandátumát Haviár Dánielnek adta. Kipróbált, elvhű és nagytehetségű negyvennyolcast nyert benne az új Ház. Rimaszombatban, 1849 március 1-én született. Középiskoláit Szarvason, a jogot pedig Eperjesen elvégezve, Szarvason ügyvédi irodát nyitott, s Békésmegye közéletében csakhamar vezető szerepet vivott ki. 1877-ben a megye tiszteletbeli főügyésze lett, 1881-ben pedig a békési ág. ev. egyház felügyelője.

Elnöke a szarvasi főgimnázium és tanítóképző kormányzó testületének, ugyiszintén elnöke a szarvasi takarékpénztár egyesületnek is s tagja a megyei közigazgatási bizottságnak. Képviselőnek 1884-ben először választotta meg Szarvas városa, s ezt a kerületet képviselte egyhuzamban 1896-ig, a mikor a függetlenségi és 48-as pártnak alelnöke is volt. 1896-ban Csáky Albin gróffal szemben kisebbségben maradt, s a következő két cikluson nem volt tagja a Háznak, míg most, 1905-ben a tért foglaló függetlenségi eszme újra mandátumhoz juttatta régi kerületében.

HÉDERVÁRI LEHEL

Uj név a parlamentben, de nem uj azok sorában, a kik a függetlenségi eszmékért a Házon kívül küzdöttek.

Ujpesten, 1876 július 1-én született. Középiskoláit Budapesten, majd Rimaszombatban elvégezvén, a kolozsvári egyetemre került, a hol a jog- és államtudományok tudori oklevelét megszerezte. Ugyanott kezdette meg politikai szereplését is. 1900-tól 1902-ig ugyanis „Ujság“ címmel politikai napilapot szerkesztett, mely lap Erdélyben a Kossuth-párt hivatalos organumává lett. E lap élén különösen a nemzetiségek által élesztett magyarelleses kulturális és közgazdasági agitáció ellen fordult, s ugyancsak a telepítés előkészítésében s az ezzel kapcsolatos székely kérdésben alapvető munkálatokat teljesített.

Lapjának a nemzetiségi törekvések elleni agresszivitásából kifolyólag Hédervári az oláh liga megbizottaival nem egyszer fegyveresen is szembeállott.

Mikor a Tisza-kormányt a nemzet itélete elsöpörte, mint a Kossuth-párt jelöltje Gödöllőn juttatta diadalra a függetlenségi eszmék lobogóját.

HENTALLER LAJOS

A magyar szabadságharc dicsőséges napjainak kiváló kutatója és írója Jászberény városában, 1852 november 23-án született. Iskolái befejeztével előbb a fővárost szolgálta, majd megvalva hivatalától, rövid ideig az „Egyetértés“-nek, később pedig a „Függetlenség“ című lapnak lett munkatársa és vezércikkírója. A fülöpszállási kerület választotta meg első ízben képviselővé 1881-ben, s a következő ciklusokban 1901-ig ugyancsak Fülöpszállást, majd Gyöngyöst és Dárdát képviselte. 1901-ben nem nyert mandátumot, míg az idén a somlyó-vásárhelyi kerületben aratott győzelmével szaporította a szabadelvűpárttól a függetlenségi zászló alá hódított kerületek számát.

Mint képviselő, állandóan tevékenységet fejtett ki a publicistika terén is. A „Debrecen“-nek, „Magyar Ujság“-nak, „Budapesti Ujság“-nak és „Kossuth Hirlapja“-nak volt szerkesztője. Mint historikus pedig előszeretettel foglalkozik a 48-as idők eseményeivel s e tárgyú munkái (Kossuth és kora, Petőfi követjelöltsége, A balavásári szüret, A szabadságharc dalai stb.) forrásmunkák gyanánt tekinthetők és számos adalékot szolgáltatnak a szabadságharc történetéhez.

Hentaller Lajos tisztje a francia akadémiának és tagja a szegedi Dugonics-társaságnak is.

HERMÁN FERENC

Szabadszálláson 1868 május 5-én született. Gimnáziumi tanulmányait Kunszentmiklóson és Nagykőrösön végezte, a jogot pedig a kecskeméti jogakadémián és a budapesti egyetemen hallgatta. Miután Kolozsvárott jogtudori oklevelet szerzett, tanulmányai kibővítésére Párisba ment a Julieni akadémiára. Hazatérte után ügyvédi vizsgát tett, s Halason telepedett le, mint gyakorló ügyvéd. Tagja Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának, ügyésze a halasi kaszinónak és jogtanácsosa a gazdakörnek. A fülöpszállási kerület függetlenségi pártjának évek sora óta tevékeny zászlóvivője. Egyike volt azoknak, a kik a jászkunok mozgalmát a jászkun elzálogosítási vagyon visszatérítése iránt megindították, alelnöke a redempciós bizottságnak, mely minőségben már el is készítette a képviselőházhoz intézendő petíció tervezetét.

Az idei évben pótválasztáson nyerte el a fülöpszállási kerület mandátumát. Híve a függetlenségi és 48-as pártnak.

HILBERT KÁROLY

Győr szabad királyi városának országgyűlési képviselője 1855 április 19-én született Győrött, ugyanitt a Szent Benedek-rend gimnáziumában végezte középiskoláit és jogot is a győri jogakadémián hallgatott.

Miután a jog- és államtudományi vizsgákat letette, a kereskedelmi pályára lépett s ezen a téren hosszú éveken át számos érdemet szerzett.

Tagja Győr város törvényhatósági bizottságának, beltagja a győri kereskedelmi és iparkamarának, igazgatósági tagja a győri általános takarékpénztárnak s ezeken kívül sok más egyletnek és társulatnak elnöke, illetőleg diszelnöke.

Képviselővé az idén választatott meg első ízben időközi választáson a függetlenségi és 48-as párt programjával.

HINLÉDER ERNŐ

Az oklándi kerület fiatal követe 1877 június 29-én született. Tanulmányait a nagyenyedi Bethlen főtanodában, a sepsi-szentgyörgyi gimnáziumban és a kolozsvári tudományegyetem jogi fakultásán végezte, s itt szerezte meg a tudori fokozatot is.

1904-ben Marosvásárhelyt letette az ügyvédi vizsgát s azóta Homoród-Oklándon ügyvédi gyakorlatot folytat.

Rövid idő alatt olyan népszerűsége tett szert az oklándi kerületben, hogy az idei választás alkalmával ezt a régi kormánypárti kerületet nagy szótöbbséggel hódította meg a függetlenségi és 48-as pártnak.

HOITSY PÁL

Pest vármegyében, Vatyán született 1850 december 31-én. Középiskoláit Nagykörösön, Budapesten és Szarvason, bölcsészeti tanulmányait pedig a budapesti egyetemen elvégezve, bölcsészettudori fokozatot nyert és segédje lett Jedlik Ányos professzornak. Önkéntesi évét a mérnökkari csapatoknál végezte és hadnagyi rangot nyert. 1874-ben Berlinben csillagászati tanulmányokat folytatott, majd pedig a polai csillagvizsgálónál dolgozott. Hazatérte után a budapesti főreáliskolában a matematika tanárává neveztetett ki.

A sajtó terén előbb matematikai és csillagászati dolgozatokkal működött, később azonban publicistikával és politikával is foglalkozott a „Függetlenség“ és az „Egyetértés“ hasábjain. Az előbbi lapba írott cikkeiért az államügyészség perbe fogta, de az esküdtek felmentették. Katonai hatósága is vizsgálatot indított ellene s bár Hoitsy leköszönt hadnagyi rangjáról, lemondását nem fogadták el és megfosztották a tiszti rangtól.

A képviselőházban miután három cikluson keresztül függetlenségi párti programmal a gyomai kerületet képviselte, 1892-ben Ugron-párti programmal a székelykeresztúri kerületben választották meg. Az idei pótválasztásoknál a pápai kerületben nyert mandátumot.

HORTHY BÉLA

A képviselőháznak egyetlen hivatásos művésztagja, az újabb magyar festőgeneráció egyik figyelemreméltó talentuma.

Bereg megyében, Mezőkászoniban született 1870 február 4-én. Középszkolai tanulmányait előbb mint magántanuló a szülői háznál, majd pedig a budapesti református főgimnáziumban végezte. Ezután a budapesti egyetemen hallgatott jogot, időközben azonban művészeti tanulmányokkal is foglalkozott.

Később egészen a festőművészetnek szentelte magát s tanulmányok végett Münchenbe és Párisba ment, ahol hosszabb időt töltött.

Képei a Képzőművészeti Társulat tárlatainak látogatói előtt régi ismerősök, közülök többet megvásárolt az állam is.

Az 1905-iki általános választások alkalmával a tenkei kerület választotta függetlenségi párti képviselőjévé.

HORVÁTH GYULA

A fejérmegyei Sárbogárdon, 1867-ben született. Gimnáziumi tanulmányait Székesfehérváron és Pápán, egyetemi tanulmányait pedig a budapesti egyetemen végezte és jogtudori diplomát nyert. Tanulmányait befejezve, hosszabb külföldi utat tett, s különösen Németországban töltött huzamosabb időt. Hazatérte után letette az ügyvédi vizsgát s 1892 óta a fővárosban folytat gyakorlatot. A jogi szakirodalomnak tevékeny és kitünő munkása, megalapította és társszerkesztője volt a „Magyar Jogász“ című szaklapnak, a „Törvénytudományi és Rendőri Ujság“ pedig az ő főszerkesztésében jelent meg. Főmunkatársa jelenleg is az „Ébredés“ politikai hetilapnak.

A képviselőházban Meszlény Lajos örökét, a csákvári kerületet vette át 1901-ben s ugyanez a kerület küldötte egyhangú választással a parlamentbe az idén is a függetlenségi és 48-as párt programja alapján.

HORVÁTH JÓZSEF

Arad vármegyében, 1868-ban született. Középiskolai tanulmányai befejeztével a bécsi és berlini egyetemeken végezte az első négy szemesztert, majd hazajött és a budapesti egyetemen szerezte meg államtudori oklevelét. Hivatalt azonban ekkor nem vállalt, hanem huzamosabb ideig, mint a „Pesti Hírlap“ tárcaírója, kizárólag a szépirodalommal foglalkozott. Tárcai „Mosolygó történetek“ címen kötetben is megjelentek.

Ezután külföldre ment, bejárta egész Európát és közben elsajátította a német, francia és angol nyelvet. Néhány év előtt hazatérvén, közigazgatási szolgálatba lépett. Előbb Ungmegye tb. szolgabírája volt, majd szolgabíróvá s később főszolgabíróvá választották meg Árva vármegyében.

Két évvel ezelőtt országos mozgalmat indított a vármegyei tisztviselők sérelmeinek orvoslására. Szerkesztette „A vármegye“ című közigazgatási szaklapot, s az 1903-ban megalakult vármegyei tisztviselők országos egyesülete érdemei elismeréséül közfelkiáltással titkárává választotta meg.

A Háznak, mint a megyeszóói kerület képviselője, most tagja először. Közigazgatási kérdésekben bizonyára kiváló szolgálatokat fog tenni, s kétségtelenül szószólója lesz a parlamentben is a vármegyei tisztviselők érdekeinek.

HRABOVSZKY GUIDO

A kisvárdai választókerület képviselője 1853-ban, március 21-én született. Miután középiskoláit Sátoraljauhelyen és Szatmáron elvégezte, a kassai jogakadémia hallgatója lett. Tanulmányai befejeztével 1877-ben ügyvédi oklevelet nyert, s mint gyakorló ügyvéd Kisvárdán nyitott irodát.

Szabolcsmegye közéletében rég ideje kiváló részt vesz, virilis tagja a törvényhatóságnak s elnöke volt a közigazgatási bizottság erdészeti albizottságának.

A kisvárdai takarékpénztárnak ügyésze és igazgatósági tagja s kerülete függetlenségi pártjának közel három évtizede elnöke. Közéleti szereplése mellett vezeti majdnem háromezer holdas gazdaságát is.

Képviselővé az idei választások alkalmával választatott meg először függetlenségi és 48-as elvek alapján.

ILLYÉS BÁLINT

A régibb magyar költőgárda kiváló tagja 1835-ben született. A szabadságharcban mint alig 13 éves gyermek vett részt és tiszti rangot nyert Világos után, a nélkül, hogy a fegyvert letette volna, megszökött és sokáig bujdosott. Később Sárospatakra ment bölcsészeti és theologiai tanulmányokra, melyeknek befejeztével Marosvásárhelyen tanár lett, majd pedig előbb Tiszabecsen, utóbb Kisujszálláson ref. lelkészé választották. Mint ilyen jegyzője is volt az egyházkerületnek. A lelkészkedéstől 1887-ben képviselővé történt megválasztása után egészen visszavonult. Azóta folyton a bárándi kerületet képviseli függetlenségi és 48-as programmal.

Még lelkész korában kiadta egyházi beszédei két kötetét, majd költeményei jelentek meg önálló kötetben. Hazafias ódáit ünnepélyek alkalmával széltiben szavalják, Kossuth Lajosra és korára vonatkozó egyéb verseit pedig a függetlenségi és 48-as párt aegise alatt 1902-ben adta ki.

INKEY JÓZSEF báró

Budapesten, 1871-ben született. A magyar bárói méltóságot atyja, Inkey István nyerte 1895-ben.

Jogi tanulmányai befejeztével Somogy megye központi aljegyzőjévé választották.

Az önkéntesi évet leszolgálva, a hadseregben tartalékos huszárhadnagy rangot nyert.

Képviselővé első ízben 1901-ben választották meg Csurgón szabad-
elvűpárti programmal, de az 1904 november 18-iki erőszak miatt a
kormánypartból Andrássy Gyula gróffal kilépett.

Disszidens elvek alapján ma is a csurgói választókerületet képviseli.

JANKOVICH MARCEL

Csalmai Jankovich Marcel dr. 1874 november 3-án született a somogy megyei Gardos-pusztán.

Középiskolai és jogi tanulmányait Pozsonyban végezte. A jog- és államtudori fokot a budapesti egyetemen 1898-ban megszerezve, 1900-ban ügyvédi vizsgát tett és Pozsonyban nyitott ügyvédi irodát. Mint ügyvéd, főleg bűnügyekkel foglalkozik.

A szépirodalom terén is működik. Több verse jelent meg a „Vasárnapi Ujság“-ban, három önálló verskötetet adott ki és 1903-ban látott napvilágot „Uttalan utakon“ című turistikai munkája.

Jankovich Marcel anyai ágról közel rokonságban áll a Kossuth-családdal.

A parlamentbe az idei választások alkalmával a füleki választókerület választotta be.

JESZENSZKY FERENC

A baranyamegyei Bükkösdön, 1846-ban született. Apja, Ferenc, Baranyamegye egykori alispánja volt. Miután jogi tanulmányait a pozsonyi jogakadémián elvégezte, Baranyamegyében tiszteletbeli aljegyző lett. A honvédség szervezésekor belépett annak kötelékébe, de rövid idő múlva, mint hadnagy, szolgálaton kívüli viszonyba helyeztette magát. Ez időtől fogva bükkösdői birtokán gazdálkodik, s mint a megye törvényhatóságának virilis tagja, élénk részt vesz a közéletben és a megyei ügyek intézésében.

A képviselőháznak, az elmúlt ciklus kivételével, a melyben nem volt képviselő, 1881 óta állandóan tagja. Mindenkor a szentlőrinci kerületben választották meg, és pedig az idén szabadelvűpárti ellenfele visszalépve, egyhangú választással.

A függetlenségi és 48-as párt elveinek híve.

KACSKOVICS GÉZA

Mocsoládon, Somogymegyében született 1850-ben. Középiskoláit Kaposváron, egyetemi tanulmányait pedig a budapesti és bécsi egyetemeken elvégezve, átvette somogyi birtokai kezelését.

Mint Somogymegye törvényhatósági bizottságának tagja, szerepet vitt a megye társadalmi és közéletében.

Időközben beutazta majdnem egész Közép-Európát és utazott Egyiptomban is.

A szili kerület mandátumát Makfalvay Gézával szemben még 1901-ben elhódította a kormánypárttól, az idén pedig a függetlenségi és 48-as párt elvei alapján ugyane kerületben egyhangulag választották meg képviselővé.

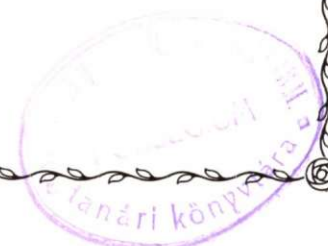

KAPOTSFFY JENŐ

1853 december 27-én született Kaposváron. Atyja, Kapotsffy Imre, tevékeny részt vett a szabadságharcban, s mint a magyar álladalom közvádolója, a világosi fegyverletétel után perbe fogatott. Megkegyelmezését csak Haynau bukásának köszönhette.

Kapotsffy Jenő harminc év óta folytat Kaposváron ügyvédi gyakorlatot s visz tevékeny szerepet városa és megyéje közéletében. Tagja Somogymegye közigazgatási bizottságának és a kaposvári városi képviselőtestületnek. Elnöke a kaposvári iskolaszéknek, ügyésze és jogtanácsosa a somogymegyei takarékpénztárnak.

Képviselővé 1889-ben és 1892-ben a kaposvári kerületben választották meg függetlenségi és 48-as párti programmal, mindkét alkalommal egyhangulag. 1896-ban Vörös Lászlóval szemben kisebbségben maradt, míg 1901-ben és 1905-ben — ezuttal ismét egyhangu választással — a lengyeltóti kerület mandátumát nyerte el.

KÁLLAY LIPÓT

A szabolcsmegyei Napkoron született 1855 február 24-én. Középiskoláit a budapesti piaristák főgimnáziumában, egyetemi tanulmányait pedig a budapesti, londoni és oxfordi egyetemeken végezte. Tagja volt 1877-ben az orosz-török háború alkalmával a török ellentállás lelkének, Abdul-Kerim nagyvezérnek diszkardot vivő ifjusági küldöttségnek, s ez alkalommal a szultán a Medsidje-renddel tüntette ki.

Tanulmányai befejeztével Szabolcsmegyében tiszteletbeli aljegyző volt, de állásától rövid idő múlva megvált s azóta gazdálkodással foglalkozik, e mellett kiváló szerepet visz megyéje közügyeiben és társadalmában. Tagja Szabolcs vármegye közigazgatási bizottságának.

Képviselővé 1892-ben a nyirbogdányi kerületben választották meg, s azóta megszakítás nélkül ezt a kerületet képviseli függetlenségi és 48-as program alapján.

KÁLLAY TAMÁS

A képviselőház egyik legifjabb tagja, 1877 november 27-én született. Középiskolai tanulmányait a budapesti kegyes tanítórend főgimnáziumában, egyetemi tanulmányait pedig a kolozsvári egyetem jogi fakultásán végezte és 1902-ben politikai doktori oklevelet nyert.

Tanulmányai befejeztével, mint megyei aljegyző, a közigazgatás szolgálatába állott.

Időközben a 10. sz. cs. és k. huszárezrednél leszolgált önkéntesi évét s ebben az ezredben tartalékos tiszti rangot szerzett.

Az idejéig általános választások alkalmával a székelyudvarhelyi kerület választotta be függetlenségi és 48-as programmal a parlamentbe, s az 1905 február 18-án megalakult képviselőháznak egyik korjegyzője volt.

KÁLLAY UBUL

Veszprém városának függetlenségi és 48-as párti követe a szabolcs-megyei Oros községben született 1875 július 8-án. Középiskoláit a bécsi Theresianumban végezte, a jogot pedig a bécsi és budapesti egyetemeken és ez utóbbi helyen tett politikai államvizsgát is. Tagja Szabolcs vármegye törvényhatósági bizottságának.

Történelmi, kiváltképen genealógiai tanulmányokkal nagy szeretettel foglalkozik s a heraldikai és genealógiai társulat igazgató választmányának is tagja.

Képviselővé ez idén választották meg először, kerületét a szabad-
elvűpárttól hódította el a 48-as zászló alá.

KÁLMÁN RUDOLF

A komárommegyei Kocs községben, 1861. január 25-én született. Atyja a 48-as időkben a megye szolgabírája, majd az alkotmányos élet helyreállta után a komárommegyei árvaszék elnöke volt.

Főgimnáziumi tanulmányait Komáromban, Pápán és Budapesten, jogi tanulmányait pedig a győri kir. jogakadémián és a budapesti egyetemen végezte s itt tette le a jogi és politikai államvizsgákat is. 1882-ben Komárom vármegye tb. aljegyzője lett. Ugyanekkor a 11-ik huszárezrednél leszolgált önkéntesi évét és megszerezte a tartalékos tiszti rangot.

1884-ben megyéje árvaszéki jegyzővé, majd ülnökké és helyettes elnökké választotta, az 1889. évi tisztujitáson pedig egyhangulag főjegyzővé választatott.

1903-ban mint alispánjelölt kisebbségben maradt s ezért főjegyzői állásáról is lemondott. Azóta csuzi, komárommegyei birtokán gazdálkodik s élénk részt vesz a megye közéletében. A törvényhatósági bizottságnak virilis tagja és a komáromi ev. ref. egyházmegyének tanácsbírája.

Az 1905-iki választások alkalmával a nagy-igmándi kerület küldötte fel a parlamentbe függetlenségi és 48-as párti programmal. Szabadelvű párti ellenfele elenyésző kisebbségben maradt.

KÁLOSI JÓZSEF

A magyar jogászvilág régi és kipróbált erejű tagja. Kun-Szt.-Miklóson 1847. április 17-én született. Jogi és államtudományi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte és megszerezte a köz- és váltóügyvédi diplomát. Már 21 éves korában kineveztetett Pest vármegye tiszteletbeli jegyzőjének, négy évvel később pedig a birói pályára lépett s csakhamar mint ügyész feltűnt a jogszolgáltatásban. E minőségű hivatalos működése idejében országos szenzációt keltett az ártatlanul életfogytiglani fegyházra ítélt s büntetéséből már tíz évet elszenvedett Köteles Mihály perújítása.

Kálosi egy álló napig tartott fényes perbeszédében vette védelmébe Köteles Mihályt, melynek hatása alatt a kuria teljesen felmentő ítéletet hozott. Kálosi József később a budapesti kir. törvényszéknek lett egyik elnöklő bírása s nem egy nagy feltűnést keltett ítéletével bizonyította be kiváló judiciumát. Állásától egészségi okok miatt megválván, ügyvédi gyakorlatot folytatott a fővárosban, miglen 1903-ban a nógrádi kerület megválasztotta képviselőjének.

A parlamentbe függetlenségi programmal lépett be s a nemzeti jogok védelmére tartott beszédei kerületének bizalmát annyira fokozták, hogy az idejű választásoknál nagy lelkesedéssel ismét őt küldötte a képviselőházba.

KÁROLYI ISTVÁN gróf

A magyar mágnásvilág egyik legnagyobb tekintélyű és leghazafiasabb érzésű tagja. Néhai Károlyi György gróf fiául 1845 február 2-án született Budapesten. Tanulmányait befejezve, Firenzébe ment, a hol élénk érintkezésben állott a magyar emigráció sok nagynevű tagjával. 1866-ban a magyar légióban Klapka tábornok segédtisztje volt, s mikor a légió föl-oszlott, ő és testvére, Tibor gróf vezették a határra azokat, a kik hazatérni óhajtottak. A határon mindkettőjüket elfogták s csak Bismarck herceg közbenjárásának volt köszönhető, hogy nem állították őket haditörvénszék elé. Szabadon bocsáttatása után Párisban élt s csak 1867-ben tért haza. Azóta a magyar társadalmi életben vezérszerepet játszik. Tagja Szatmármegye közigazgatási bizottságának, elnöke a Nemzeti Lovardának és a „Charitás” jótékonyegyletnek. Egyideig a Nemzeti Kaszinónak is igazgatója volt. Politikai és közéleti szereplését mindig erős hazafias érzés jellemzi. Képviselővé első ízben 1887-ben választották meg Nagykarolyban, pártonkívüli programmal, 1892-ben pedig a szabadelvűpárt programjával, de még ugyanez országgyűlésen ismét pártonkívüli lett és 1896-ban mint ilyen képviselte a nagykarolyi kerületet. Az elmúlt ciklusban nem vállalt mandátumot. Az 1904 november 18-iki erőszak miatt belépett a függetlenségi pártba s e párt zászlójával választotta meg Nagykaroly 1905 januárban egyhangulag képviselőjévé.

KÁROLYI MIHÁLY gróf

Az elhunyt Károlyi Gyula gróf fia, a leghazafiasabb érzésű magyar főúri családok egyikének sarja, 1875 március 4-én született.

Közgazdasági téren különösen a szövetkezetek létesítésének előmozdítója s uradalmaiban több fogyasztási és hitelszövetkezet neki köszönheti felállítását, a mi által a szegény nép sorsán igyekszik segíteni, melyet szívesen juttat földhöz is, a minek bizonyítékát csongrádmegyei 2000 holdas birtokának parcellázásában láthatni. Debrői és mihálytelki uradalmi a mintagazdaságok közé sorolhatók. Lelkes barátja a szépművészeteknek s e téren számos külföldi utazása alatt ismereteit gyarapította, a miknek elismerésül úgy a magyar képzőművészeti társulat, mint a magyar Szalon választmányi tagul választották meg. Budapesti palotájának írószobájában áll nagyatyjának, gróf Károlyi Györgynek azon íróasztala, melyen Haynau az ő borzasztó ítéleteit 1849-ben aláírta. E palotájában 1848—1849-ben sok lelkes történeti esemény folyt le. A palota egyik termében fogták el 1849-ben gróf Batthyány Lajost, Magyarország első felelős miniszterelnökét, ezen történeti esemény iránt azáltal kívánta kegyeletét leróni, hogy Batthyány Lajos gróf hű arkéjét olajba festette és azon teremben helyezte el.

Az idén lefolyt választások alkalmával, mint pártonkivülit, a heves-megyei Pétervásáron választották meg, de csakhamar belépett a függetlenségi és 48-as párt táborába.

KECSKEMÉTI FERENC

Kiváló egyházi író és jeles egyházi szónok, a békési evangélikus református egyháznak régi idő óta nagy népszerűségű és nagytiszteletű lelkésze.

1860-ban született s középiskolai tanulmányait elvégezvén, hajlamát követve a theologia tanulásának szentelte magát részben Magyarországon, részben a külföldön.

Békésen lelkésszé választatván, élénken vett részt e város közügyeiben, s városa immár másodszer küldötte a képviselőházba küzdeni a függetlenségi és 48-as párt eszméiért.

KELEMEN BÉLA

Csongrádmegye tápéi kerületének országgyűlési követe Szegeden született 1863 március 13-án. Egyetemi tanulmányait a kolozsvári, heidelbergi, berlini és budapesti egyetemeken végezte. A jog és államtudori gradust elnyervén, Csongrádmegye szolgálatába lépett s mint a tiszáninneri járás főszolgabírája működött 1902-ig, a mikor a tápéi választókerület Kossuth-párti programmal képviselőjévé választotta.

1904-ben letette az ügyvédi vizsgálatot s azóta Szegeden ügyvédi gyakorlatot folytat.

Parlamenti szerepléséből kiválik a választási törvény reformjáról tartott képviselőházi beszéde, a melyben a választói jog feltételeként különösen a magyarul írni és olvasni tudást hangsúlyozta.

Az 1905-iki választáskor ismét Tápé választotta meg egyhangulag.

KELEMEN SAMU

Szatmár városának függetlenségi és 48-as párti képviselője egyike az ország legkészsültebb ügyvédeknek. Nagyváradon, 1862 október 23-án született s miután középiskoláit szülővárosában, a jogot pedig a budapesti egyetemen elvégezte, 1876-ban Szatmáron telepedett meg, mint gyakorló ügyvéd s csakhamar a vidék egyik legnevesebb és keresettebb védőügyvéde lett. Élénk részt vett Szatmármegye törvényhatósági és társadalmi életében, tagja a törvényhatósági bizottságnak, éveken át igazgatója volt a szatmári kereskedelmi és iparbanknak, majd pedig ez állást az intézet ügyészi állásával cserélte fel. Pár év előtt országszerte nagy feltűnést keltett a testvérgyilkos Pap Béla ügyében való védőügyvédi szereplése s a vég-tárgyaláson mondott beszéde a Zöldi-féle „Magyar perbeszédék“ gyűjteményében is megjelent. Jogi dolgokon kívül előszeretettel foglalkozik közgazdasági tanulmányokkal is.

Az idei évi általános választások alkalmával Szatmár városának mandátumát függetlenségi és 48-as párti program alapján Hieronymi Károly volt kereskedelemügyi miniszterrel szemben nyerte el. A függetlenségi és 48-as pártnak ő az egyik jegyzője.

KELLER ISTVÁN

Békésmegyében, Gyulán született 1866 február 16-án. A gimnáziumot Besztercebányán, egyetemi tanulmányait pedig Kolozsvártt és Budapesten elvégezvén, jogtudori fokozatot nyert. 1895-ben pedig ügyvédi vizsgát tett és mint ügyvéd a fővárosban telepedett le.

Az idén lefolyt választások alkalmával az alsó-dabasi kerületben majdnem egyhangulag nyert a függetlenségi és 48-as párt elveivel képviselői megbízatást, pártja pedig egyik jegyzőjévé választotta meg.

KERESE GYÖRGY

A legifjabb politikus generáció tagja, régi zalamegyei nemesi családból származik.

Pécsett, 1879 november hó 28-án született, gimnáziumi tanulmányait a cisztercita rend pécsi főgimnáziumában végezte s már deák korában beutazta egész Közép-Európát.

A jogot a budapesti egyetemen hallgatta és 1902-ben jogtudori oklevelet nyert.

Az 52-ik gyalogezrednek tartalékos hadnagya.

A parlamentbe a legutóbbi általános választáskor a sásdi kerület küldötte fel függetlenségi és 48-as programmal s az 1905 február 17-én összeült Háznak egyik korjegyzője volt.

KMETY KÁROLY

Kiváló közjogász, elsőrendű jogi író és a budapesti egyetem tanára. Hódmezővásárhelyen, 1863 február 17-én született. Ugyanitt végezte el középiskoláit, míg a jogot a budapesti egyetemen hallgatta. Tanulmányai végeztével elnyerte a jogi és politikai tudori fokot, majd pedig 1888-ban megszerezte az ügyvédi diplomát is. Egy évre rá Szilágyi Dezső akkori igazságügyminiszter kinevezte miniszteri fogalmazóvá és számos közjogi és politikai jogi kérdésben bizta meg véleményyszerkesztéssel. Állásától 1892-ben vált meg, a mikor a pozsonyi jogakadémiához rendes tanárrá nevezték ki. 1896-ban a budapesti egyetemen a közigazgatási jog nyilvános rendkívüli tanára, 1902-ben pedig rendes tanára lett. Jogi művei, különösen közjoga széles körben elterjedtek s az újabb időben feltűnést keltő módon foglalkozik publicisztikával is a függetlenségi párti napilapok hasábjain.

Képviselővé az idén választották meg első ízben Esztergomban, a szabadelvűpárt e biztosnak vélt régi kerületében. Először pártonkívüli volt, de csakhamar belépett az országos függetlenségi és 48-as pártba.

KOLLER TIVADAR

Szent-Iván, fehérmegyei községben született 1851 január 23-án. Középiskoláit és az egyetemet Budapesten elvégezve, a fehérmegyei Alapon levő birtoka kezelését vette át s e mellett tevékeny részt vett megyéje közéletében.

Tagja a törvényhatósági és közigazgatási bizottságnak, a központi választmánynak és a Fehérmegyei Gazdasági Egyesület igazgató választmányának.

Elnöke az alapi iskolaszékeknek, olvasókörnek és tűzoltó-egyesületnek.

A rácalmási kerületet most már másodízben képviseli függetlenségi programmal, s ezuttal egyhangulag választatott meg.

KOVÁCS ERNŐ

Debrecenben, 1872 július 31-én született. Középiskoláit Losoncon, jogi tanulmányait pedig Budapesten végezte és ugyanitt promoveálták jogtudorrá is. Tanulmányai befejeztével a császárvadászoknál leszolgált önkéntesi évét, 1896-ban pedig ügyvédi oklevelet szerzett és a fővárosban nyitott irodát. Beutazta az egész Németországot, valamint Olaszország, Orosz- és Finnország nagy részét.

Kiváló tevékenységet fejt ki különösen szociális téren: főjegyzője a nemzeti szövetségnek, alelnöke a budapesti lengyel egyesületnek, ügyésze, illetőleg pénztárnoka a Klotild-egyesületnek, a szeretetház egyesületnek és a gyermekvédő kongresszusnak. Tagja és előadója több iparfejlesztő és munkásvédő-egyletnek is és élénk részt vesz a budapesti ügyvédi kamara ügyeiben.

Az idei évi általános választások alkalmával, a szalkai kerületet hódította el a szabadelvűpárttól a függetlenségi és 48-as párt részére.

KOVÁCS GYULA

Ősi nemes hajdu családból származik. Elődjeit a lovas hajdukkal együtt 1606-ban telepítette le Bocskay István Hajduszoboszlón.

1860 október 2-án született Szoboszlón, atyja, Kovács Miklós a szoboszlói kerület első választott országgyűlési képviselője volt. Iskoláit szülővárosában kezdte, majd Hajduböszörményben, Brassóban és Késmárkon folytatta, jogi tanulmányait pedig a debreceni jogakadémián végezte és itt tette le a jogi és államtudományi államvizsgákat is. Ezután két évig a hajduszoboszlói járásbiróságnál joggyakornok volt, majd az igazságszolgáltatási pályát a közigazgatásival cserélve fel, 1884-ben a bal-mazujvárosi járás szolgabírája lett.

Öt évvel később pedig megyei aljegyző. Ezen állásából szólította az 1894-ik évben szülővárosa, Hajduszoboszló rendezett tanácsu város közönsége polgármesteri székébe. E város polgármestere 1901-ig volt, a mikor a szoboszlói kerület függetlenségi és 48-as, Kossuth-párti program alapján országgyűlési képviselővé választotta.

Tevékeny részt vett a mult országgyűlés nagy küzdelmeiben s kerülete tevékenységét azzal jutalmazta, hogy a folyó évben lefolyt választásokon csaknem egyhangulag választotta ismét képviselőjévé.

Polgármestersége idején városában sok társadalmi és közjótékonyági intézményt és egyesületet létesített, melyek nagy részének jelenleg is élén áll.

Igy nyolc esztendőn át főgondnoka volt a hajduszoboszlói ev. ref. egyháznak, elnöke a szoboszlói kaszinónak, a dalegyesületnek, diszelnöke a függ. és 48-as Kossuth-körnek és még két olvasókörnek, vezérigazgatója a hajduszoboszlói takarékpénztárnak, tagja Hajdu vármegye törvényhatósági és közigazgatási bizottságainak, választmányi tagja az alsószabolcsi tiszai ármentesítő társaságnak és végül elnöke a város letelepítésének 300 éves fordulója alkalmával, 1906-ban felállítandó Bocskay-szobor bizottságának.

Széleskörű elfoglaltsága mellett maga vezeti jól rendezett gazdaságát is.

KRASZNAY FERENC

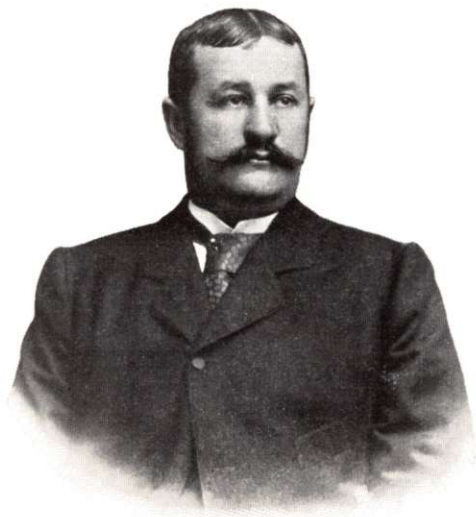
Nógrádon, 1864 július 29-én született. Jogi tanulmányait a budapesti egyetemen bevégezvén, jogtudorrá lett és 1889-ben megszerezte az ügyvédi oklevelet. Ezután huzamosabb ideig Párisban és Londonban tartózkodott jogi és közgazdasági tanulmányok céljából.

Hazatérve, mint Pestmegye törvényhatósági bizottságának tagja, élénk szerepet vitt az ország első megyéje ellenzéki mozgalmában. Közgazdasági ismereteit sok szövetkezeti mozgalomban és a szaksajtó terén is érvényesítette. 1904-ben a Magyar Pénzintézetek Országos Szövetségének jogtanácsosa és igazgatósági tagja lett. 1902-ben a budapesti ügyvédi kamara választmányában foglalt helyet.

A magyar sportélet kiváló szereplője, a sport sok ágának maga is elsőrendű művelője. Alelnöke a Magyar Athletikai Klubnak és elnöke az Athletikai Szövetség vívószakosztályának.

A képviselőházba 1901-ben a dunapataji kerület mandátumával jutott először, s ugyanez a kerület választotta meg egyhangulag az idén is.

Az elmúlt országgyűlésen a közgazdasági bizottságban tevékenyen működött az autonom vámtarifa és kiegyezési javaslatok tárgyalásánál, a Ház plenuma előtt pedig sokszor szólalt fel különösen vámpolitikai és közgazdasági kérdésekben, s a kereskedelmi tárca költségvetésénél évről-évre ő képviselte a függetlenségi és 48-as párt álláspontját.

KUBIK BÉLA

Agilis és nagytemperamentumu harcosa a függetlenségi elvek táborának, a ki a pártpolitikai életben mindenkor élénk és tevékeny részt vett. A borsodmegyei Vatta községben született 1860-ban. Középiskolái befejeztével, a budapesti műegyetemre iratkozott be és műépítési diplomát szerzett. Időközben leszolgálván önkéntesi évét, tartalékos huszárhadnagygyá neveztetett ki. Borsodmegye törvényhatósági bizottságának tagja s a megyegyűléseken zászlóvivője az ellenzéki mozgalmaknak. A sport kiváló művelője és bajnoka a Magyar Athletikai Klubnak.

Képviselővé 1896-ban a mezőcsáthi kerületben választották meg. Két országgyűlésen át képviselte e kerületet s ugyanitt buktatta meg a szabadelvűpárt jelöltjét az idei évi általános választások alkalmával is. Mint az 1903-iki nagy obstrukció vitarendezője és mint a függetlenségi párt egyik leghevesebb szónoka szerzett kitűnő érdemeket az elmúlt ciklus ellenzéki küzdelmeiben.

KUBINYI MÁRTON

A felső-kubinyi és deményfalvi Kubinyi családból született 1864 szeptember 8-án, Serkén, Gömör vármegyében. Atyja János, cs. és kir. altábornagy, anyja pedig Földváry Matild csillagkeresztes hölgy volt.

Tanulmányait előbb Eperjesen kezdte, ezután Bécsben a Theresianumban és a morva-fehérttemplomi lovassági hadapródiskolában végezte. A hadseregbe mint a 12-ik huszárezred tiszthelyettese lépett be 1883-ban. Egy év multán hadnagy, majd pedig főhadnagy lett. 1888-ban a cs. és kir. kamarási méltóságot kapta. 1900-ban kilépett a hadseregből s megnősülvén, Nógrádmegyében, Erdőtarcán átvette gazdasága vezetését. Mint a megye nagybirtokosa, virilis tagja a törvényhatóságnak s vármegyéje közéletében tevékeny részt vesz.

Az 1905-iki általános választások alkalmával a sziráki kerületben függetlenségi programmal nagy szótöbbséggel buktatta meg a kormánypárti Sréter Alfrédet.

KÚN ÁRPÁD

Mezőturon, 1865-ben született. A gimnáziumot Mezőturon és Szarvason, az egyetemet pedig Budapesten elvégezvén, jogtudorrá avattatott fel.

Ezután szülővárosának szolgálatában töltött majdnem egy évtizedet s mint Mezőtur polgármesterét választotta meg a tasnádi kerület az 1905-iki általános választások alkalmával a szabadelvűpárt jelöltjével szemben.

Kún Árpád kiváló zeneértő s a zenével és énekkel művészi módon foglalkozik.

Mint megválasztott képviselőre, a függetlenségi és 48-as párt egyik jegyzői tisztét ruházta.

KUSZKA ISTVÁN

Turkevén, Jász-Nagykun-Szolnokmegyében, 1870. évben született. Középiskolai tanulmányait az iglói főgimnáziumban, a jogot pedig Budapesten és Lipcsében végezte.

Időközben a 13-ik huszárezrednél szolgált mint önkéntes s katonai kötelezettségének eleget téve, a 10-ik huszárezredhez neveztetett ki tartalékos hadnagygyá.

A doktori fokozatot megszerezvén, 1895-ben megyei szolgálatba lépett s mint közigazgatási gyakornok, szolgabíró, majd pedig mint árvaszéki ülnök szolgálta Jász-Nagykun-Szolnok vármegyét.

Az 1905-iki általános választáskor az ócsai kerület mandátumát nyerte el függetlenségi és 48-as elvek alapján.

LÁZÁR PÁL

A legkiválóbb közgazdasági és technikai szakirók egyike. Született Nagybajomban 1858-ban. Tanulmányait Budapesten végezte s 1880-ban megszerezvén a gépészmérnöki oklevelet, két esztendeig gyárvezető-mérnök volt. 1883-ban pedig a földművelésügyi miniszterium háromévi külföldi tanulmányútra küldötte a mezőgazdasági gépipar tanulmányozására. Ezen időt a külföld legelőkelőbb gyáraiban töltötte. 1886 és 1887-ben a mezőgazdasági üzem gyakorlati megismerésére az állami ménesbirtokokon tett tanulmányokat. 1888-ban újból Németországba ment az ottani gazdasági szeszgyárak tanulmányozása céljából. 1886-tól kezdve az országos gazdasági egyesület szakreferense és gépverseny-bírája volt. 1885/86. iskolai évben a lokomobil- és cséplőgép-kezelők tanfolyamán mint tanár működött, majd a József-műegyetemen tanársegéd, 1888-ban pedig magántanár, 1889-ben rendkívüli tanár és 1890-ben nyilvános rendes tanár lett. Irodalmi működése kezdetben a szakirodalomra szorítkozott. Számos cikket írt s megalapította az első magyar varrógépgyárat.

1900 óta a „Magyarország“ napilapnak közgazdasági szerkesztője. 1905. év január hó 26-ikán a bácsalmási kerület választotta meg országgyűlési képviselővé függetlenségi programmal.

LAEHNE HUGÓ

Született Sopronban 1871-ben. Középiskoláit részben atyjának soproni tan- és nevelőintézetében, részben pedig a lőcsei főreáliskolában végezte. A magyaróvári gazdasági akadémiát elvégezve, több nagy uradalomban folytatott gyakorlatot, míg 1899-ben az Aradmegyei Gazdasági Egyesület titkárává választotta. Ezt az egyesületet Laehne csakhamar úgy felvirágoztatta, hogy tagjainak száma 160-ról 2000-re emelkedett. 1900-ban megválasztott az Aradmegyei Gazdasági Egyesület igazgatójává s mint ilyen, rövid négy év alatt több mint hatvan, a kisgazdák érdekeit szolgáló szövetkezetet alapított és szervezett Aradmegyében. Az ő kezdeményezésére épült fel 1903-ban a gazdasági egyesület nagy székháza, a mely a maga nemében egyedül áll az országban. Ugyancsak 1903-ban Darányi Ignác volt földművelésügyi miniszter megbízásából nagyobb tanulmányutat tett Németországban, melynek eredményéről egy jelenleg sajtó alatt álló nagy munkában számol be.

Az idejéi választások alkalmával Kőszeg város függetlenségi párti elvek alapján küldötte fel az országgyűlésre.

LENGYEL ZOLTÁN

A függetlenségi tábor egyik leghevesebb, legagilisabb harcosa. A szilágy-megyei Krasznán született 1873-ban. A gimnáziumot Szatmáron, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten elvégezve, jog- és államtudorrá avatták. Miután ügyvédi oklevelet szerzett, a fővárosban nyitott irodát és itt folytat ma is gyakorlatot.

Képviselővé 1901-ben Zilahon választották meg először. A mult országgyűlésen annak egész tartama alatt a leghevesebben támadta a kormányt s az 1903/904-iki obstrukció egyik legelszántabb küzdője volt. Éleshangu beszédei között több olyan volt, a mely az egész ülést betöltötte. Egy beszéde miatt Fejérváry báró honvédelmi miniszterrel párbajt is vívott.

Mikor 1903 novemberében a Kossuth-párt megszüntette a felemelt ujoncjavaslat obstruálását, kilépett a pártból és az általa szerkesztett „Független Magyarország“ című lapban, valamint a Házban is tovább támadta a kormányt és elítélte az obstrukció leszerelését. A függetlenségi és 48-as pártba a tavalyi év végén visszatért és 1905-ben újból a zilahi kerület mandátumát nyerte el szabadelvűpárti jelölttel szemben.

Ügyvédi működése köréből kiválik a vasutasok sztrájkbizottsága elleni perben védőként való szereplése.

LESZKAY GYULA

A függetlenségi és 48-as pártkör gazdája. 1864-ben a biharmegyei Szentmártonban született. Fia a Deák-párt egykori nagyhirű szónokának és vezérének.

Jogi tanulmányait Nagyváradon befejezván, a politikán kívül biharmegyei birtoka kezelésével foglalkozik.

A berettyóújfalusi kerületet 1896 óta képviseli.

Kiváló részt vett a mult országgyűlés ellenzéki küzdelmeiben, különösen az 1903-iki nagy obstrukció vitarendezésében, de különösen nagy érdemeket szerzett mint gazda az idei választások után hatalmasan megnövekedett függetlenségi és 48-as párt szervezkedésében és belső adminisztrálásában.

LOVÁSZ MÁRTON

A magyar sajtó nagytehetségű és tevékenységű munkása. Zentán, 1864 november 6-án született. Középiskoláit Zomborban, a jogot pedig a budapesti egyetemen elvégezvén, 1885-ben a politika tudorává avattatott fel. Önkéntesi évét a tüzérségnél szolgálta le s a hadseregben tüzérhadnagyi, majd pedig honvéd huszárhadnagyi rangot nyert.

Tanulmányai befejeztével 1886-ban a közigazgatás szolgálatába lépett s előbb mint tiszteletbeli aljegyző, majd mint árvaszéki ülnök Bács-Bodrogmegyében működött. A vármegye szolgálatát később Ada város főjegyzői tisztevel cserélte fel. A közigazgatásban 1896-ig működött, a mikor állásától megvált és a hírlapírásnak szentelte magát. A „Magyarország” szerkesztőségébe lépett be s jelenleg is ennek a politikai napilapnak felelős szerkesztője.

Képviselővé, miután 1896-ban Léván kisebbségben maradt, 1901-ben az ó-kanizsai kerület választotta meg s e kerületet képviseli azóta, előbb mint az Ugron-párt tagja, most pedig a függetlenségi és 48-as párt programmjával.

A sajtóban, lapja hasábjain kiterjedt munkásságot folytat, a Házban pedig pártja kitünőbb szónokai egyike, a ki 1904-ben a delegációnak hadügyi és külügyi albizottságaiban szállott sikra és fejtette ki az ellenzék álláspontját,

LUBY BÉLA

A szatmármegyei Nagygéc községben született 1858-ban. Középiskoláit Szatmáron, főiskolai tanulmányait pedig Magyaróvárott, a gazdasági akadémián elvégezvén, Szatmármegyében fekvő birtokain gazdálkodik.

Megyéjének gazdasági előadója, tagja a törvényhatósági és közigazgatási bizottságoknak.

A csengeri kerületet már 1901-ben elhódította a szabadelvűpárttól, s kerületében az idén is győzelemre vitte a függetlenségi és 48-as párt lobogóját.

LUBY GÉZA

A fehérgyarmati kerület képviselője, régi és törhetlen hive a függetlenség eszméjének. 1848-ban született s a képviselőháznak már öt országgyűlésen át tagja.

1889-ben Beregkászonnyban, 1892-ben Csengeren, 1896-ban és 1901-ben pedig Fehérgyarmaton választották meg s ennek a kerületnek egyhangu bizalma adott mandátumot neki az idei évi általános választások alkalmával is.

LUKÁTS GYULA

A függetlenségi párt tengerészeti szaktekintélye Székesfehérváron 1851 szeptember 1-én született s ugyanitt járt gimnáziumba is. 1866-ban a fiumei tengerészeti iskolába ment és 1874-ig, nyolc éven át mint hadapród és mint hadnagy, a magyar-osztrák tengerészet hajóin bejárta a világot.

Miután tengerésztiszti rangját letette, visszatért hazájába és a jogra iratkozott be a budapesti egyetemen, közben, mint az „Egyetértés“ munkatársa, hírlapírással is foglalkozva.

Mint a jogász segítő-egylet elnöke, ő vezette 1876-ban azt a küldöttséget, a mely Abdul Kerim nagyvezérnek diszkardot vitt, s ez alkalomból a szultán a Medsidje-rend commandeur-keresztjével tüntette ki.

Az orosz-török hadjárat alatt különben 1877-ben is Mehemed Ali táborában tartózkodott és az „Egyetértés“ haditudósítója volt. 1879-ben Nagyváradra költözött és belépett a „Szabadság“ szerkesztőségébe, egy évre rá pedig Nagyvárad város aljegyzőjévé választották.

Képviselővé először Szalontán választatott meg 1884-ben. A következő ciklusokban a rácalmási, majd újból a szalontai kerület képviselője lett. 1896-tól 1905-ig a monori kerületet képviselte, az idén pedig a vas megyei körmendi kerületet hódította el a szabadelvűpárttól a függetlenségi lobogó alá.

MADARÁSZ IMRE

Tisza-Abádon született 1846-ban s miután iskoláit Kisujszálláson, Nagykörösön, Kecskeméten és Debrecenben elvégezte, a lelkészi pályára lépett és 1869-ben mint ev. ref. segédlelkész szülőfalujába került. Innét még ugyanez évben Karcagra ment ugyancsak segédlelkésznek, 1872-ben pedig karcagi ev. ref. lelkészszé választották meg.

Egyházi beszédei önálló kötetben is megjelentek és széles körben terjedtek el.

Egyháza ügyeinek vitelében tevékeny részt vett és már lelkészkedése első éveiben egyházmegyéje megbízásából rendezte a heves—nagykunsági levéltárt.

Az egyházmegye csakhamar aljegyzővé, majd tanácsbíróvá és főjegyzővé választotta és egyideig mint helyettes esperes is működött.

A karcagi kerületnek tizennyolc év óta, 1887-től kezdve megszakitás nélkül függetlenségi párti országgyűlési képviselője.

Ifj. MADARÁSZ JÓZSEF

A képviselőház legöregebb tagjának, az ősz Madarász Józsefnek fia, egyike a legifjabb képviselőknek. 1879-ben, március 3-án született a fővárosban. Középiskoláit Rimaszombatban, a jogot pedig a budapesti egyetemen végezte.

Az elmúlt években huzamosabb ideig tartózkodott Amerikában és beutazta egész Nyugateurópát.

Az idei évi általános választások alkalmával Léván óriási szótöbbséggel választották meg függetlenségi és 48-as program alapján a kerület régi szabadelvűpárti képviselőjével, Leidenfrost Lászlóval szemben.

Az 1905 február havában megalakult képviselőháznak egyik korjegyzője volt.

MAJTHÉNYI ÁDÁM

Majthényi Ádám, cs. és kir. kamarás, ősrégi és előkelő nemesi család sarja, 1847-ben Versegen, Pestmegyében született. Tanulmányait előbb a szülői háznál, nevelő vezetésével végezte, majd a budapesti kegyesrendi főgimnáziumba járt s itt tette le az érettségi vizsgálatot is. A jogot a budapesti egyetemen hallgatta.

1872 óta a borsodmegyei, mezőnyárádi birtokán gazdálkodik. 1876-tól kezdve, nyolc éven át a mezőkeresztesi függetlenségi pártnak elnöke volt, míg ez a kerület 1884-ben képviselővé választotta. A mezőkeresztesi kerületet két cikluson át 1892-ig képviselte. 1894-ben megkapta a kamarási kulcsot.

Az idei általános választások alkalmával a mezőkövesdi kerület egyhangulag választotta meg országgyűlési képviselőjének.